Biblioteca Centrală
Reg
Hune

Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VII — Nr. 632
Marți 17 mai 1960

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură din R. P. R.

Buletinul muncilor agricole

Pînă acum cîteva zile, în întreaga țară porumbul pentru boabe a fost semănat în procent de 97 la sută; în regiunile Suceava, Iași, Bacău, Ploești, Pitești și Hunedoara îndeplinindu-se și depășindu-se planul de însămînțări. In schimb, în regiuni cum sînt Timișoara, Stalin, Galați, Oradea etc. au mai rămas de însămînțat suprafețe importante.

In ceea ce privește porumbul siloz, pînă în prezent în întreaga țară s-a realizat 89 la sută din sarcina de plan, cele mai bune procente fiind obținute în regiunile Iași, Constanța și Baia Mare, iar cele mai slabe în regiunile Cluj, (54 la sută), Ploești (63 la sută), Suceava (70 la sută).

In următoarele zile, este necesar să se termine însămînțarea întregii suprafețe destinate porumbului. Totodată, se impune a fi luate măsuri pentru verificarea stării de vegetație a porumbului însămînțat și a se determina pierderile cauzate de intemperii, astfel încît suprafețele compromise să fie reînsămînțate sau să fie completată densitatea normală la hectar în cel mai scurt timp.

Pînă acum, orezul a fost însămînțat în procent de 40 la sută, realizările cele mai bune obținîndu-se în regiunile Timișoara, Constanța și Oradea. In general însă, această lucrare este rămasă în urmă. In următoarele cîteva zile trebuie ca însămînțatul să fie neapărat terminat.

In ceea ce privește îngrijirea culturilor, pînă în prezent prașila I-a a fost executată în procent de 52 la sută la cultura sfeclei de zahăr, 32 la sută la floarea-soarelui, 15 la sută la cartofi și 2 la sută la porumb. Față de stadiul de dezvoltare a buruienilor în lanuri, prașila I-a este întîrziată la toate culturile. In regiunile Suceava și Iași prașila I-a abia a început. Slabe realizări s-au înregistrat și în regiunile Galați, Constanța și Pitești, unde după cum se știe însămînțările au fost executate mai devreme. Indeosebi în regiunile din sudul și sud-vestul țării era necesar ca prășitul sfeclei și florii soarelui să fi fost de-acum terminat.

Este de datoria organelor agricole să ia măsurile ce se impun spre a fi mobilizate toate forțele de lucru, astfel încît să se treacă masiv la executarea prășitului.

Au început prașila a doua la floarea-soarelui

Pînă la 13 mai, gospodăriile agricole colective din raionul Fetești, regiunea Constanța, au executat prașila întîia la floarea-soarelui pe mai bine de 4.800 de hectare din suprafața de 5.312 ha. cultivate.

In fruntea acestei acțiuni se află gospodăriile agricole colective din raza stațiunii de mașini și tractoare Fetești, care au terminat de prășit toată suprafața de 1.066 de hectare cultivată cu floarea-soarelui.

Terminînd de executat prima prașilă, cele două gospodării agricole colective din comuna Șocariciu au trecut la executarea celei de a doua prașile, lucrare ce a fost executată pe o suprafață de 300 de hectare.

C. BANCIU
corespondent

La prășitul sfeclei de zahăr

La gospodăria agricolă de stat Hălchiu, regiunea Stalin, mecanizatorii au trecut la întreținerea culturilor. In fotografie: tractoristul Otto Meser executînd prășitul sfeclei de zahăr.

Foto: P. COZIA

Săpatul viei

Pe dreapta viei, în care cu cîteva zile mai înainte se arase cu plugul tras de cai, m-au întîmpinat stîlpii noi de salcîmi care susțineau sîrmele spalierului. In mijlocul drumului de care, sta un tînăr înalt, purtînd pe cap un basc. Intrînd între două rînduri de viță, se adresă unei fetișcane:

— Vezi că ți-a luat-o înainte Aurica. E bine să te ții musai în pas cu ea...

Muncitoarele despre care vorbea inginerul Gadbur Leonid, cel care îndruma aici munca la săpatul viei, tăiau cu atenție pirul, troscotul sau „traista ciobanului" ce mai rămăsese sub rîndul de vite, acolo unde fiarele plugului tras de cai nu ajunseseră să le înlăture. Inginerul îi povățuise pe toți cei 40 de muncitori și muncitoare să lucreze neapărat așa: unul pe partea dreaptă a rîndului de vite, iar altul pe partea stîngă, concomitent, aproape în același pas, cîte doi...

Cercetînd via pe rîndurile săpate, mi-am dat seama că în felul acesta lucrarea era de cea mai bună calitate.

Muncitorii se întreceau între ei. In frunte se aflau Iancu Eugen, Covaci Anica și Petri Aurelia care mînuiau sapele cu pricepere „mușcînd" cu ele pămîntul în așa fel ca nici o rădăcină de buruiană să nu mai rămînă teafără.

Ceva mai spre fundul viei gospodăriei de stat „I. L. Caragiale" din comuna Răzvani, raionul Lehliu, — aproape de livadă, lucrau încă atelajele.

Anul trecut, mi-a spus tov. ing. Garbur Leonid, am obținut de pe fiecare hectar al viei acestea ce ocupă 31 de hectare, cîte 4.000 kg struguri la ha. Anul acesta, lucrările în vie s-au făcut mult mai bine, putem spune chiar la un înalt nivel agrotehnic. Peste cîteva zile, începem primul stropit al viților, cu zeamă bordeleză.

Intr-adevăr, lîngă magazia de materiale am văzut pregătite cele 4 butoaie cu apă și 2 pentru zeamă bordeleză, ca și 20 de vermorele bine reparate, gata să intre în lucru.

ION DRINCU

Muncă spornică

Harnicii membri ai gospodăriei agricole colective „Horia" din comuna Albești-Bistrița, raionul Bistrița, regiunea Cluj, sub conducerea organizației de partid, au reușit ca pînă la data de 7 mai să termine însămînțările de primăvară.

Paralel cu însămînțările, ei au trecut la plivitul celor 60 hectare cu grîu de toamnă și de primăvară și la prășitul culturii de mac. Fruntași la aceste lucrări s-au situat colectiviștii Jurj Nicolae, Huruban Gheorghe, Roșca Ioan, Luca Nastasia, Baciu Maria, Stan Gheorghe, Mureșan Ilie și alții.

Membrii gospodăriei colective „Horia" sînt hotărîți să muncească de-acum înainte cu aceeași însuflețire pentru a întîmpina cel de-al III-lea Congres al P.M.R. cu rezultate cît mai frumoase.

IOAN JEICAN
corespondent

RAIONUL TITU

FRUNTAȘ LA ÎNSĂMÎNȚĂRI, CODAȘ LA PRĂȘIT

Ca urmare a introducerii pe scară largă a mecanizării lucrărilor agricole cît și datorită interesului mereu crescînd al oamenilor muncii de pe ogoare de a aplica cu toată strictețea regulile agrotehnice despre care mulți au învățat la cursurile organizate în acest scop pe timpul iernii, însămînțările din campania agricolă din primăvara acestui an s-au desfășurat în condiții bune. In această acțiune, raionul Titu din regiunea București a fost mereu în frunte, dovedind buna organizare a desfășurării lucrărilor din campania de primăvară.

Umiditatea ridicată din sol, ca urmare a volumului mare de precipitații, a contribuit la dezvoltarea uniformă a culturilor, în ciuda faptului că la începutul acestei luni temperatura a fost scăzută.

Pretutindeni în raionul Titu culturile de floarea-soarelui, porumb boabe și porumb siloz, sfeclă de zahăr, se prezintă bine.

Așa cum am arătat, raionul Titu a fost fruntaș la însămînțări. La întreținerea culturilor el este însă mult rămas în urmă. Pentru a ilustra acest fapt să dăm grai cifrelor. La cultura sfeclei de zahăr, deși plantele au răsărit de mult timp, nu s-au executat lucrări de întreținere decît pe suprafețe care reprezintă 42 la sută din plan. In multe comune, printre care se află Braniștea, Bolovani, Căscioare, Conțești Vale, Vînătorii Mari și altele, nici nu a început prășitul. In altele prășitul sfeclei de zahăr este abia la început. In raionul Titu, prașila oarbă nu s-a aplicat decît pe suprafețe foarte mici. Importanța executării acestei lucrări este cunoscută foarte bine de tehnicienii și inginerii agronomi de la comune. Se pare însă, așa cum rezultă din situația existentă, că ei nu se preocupă în suficientă măsură de îndrumarea unităților socialist-cooperatiste în vederea executării la timp a lucrărilor de întreținere. Iată, spre exemplu, cum motivează rămînerea în urmă tehnicianul agronom Ludmila Grosu din comuna Braniștea, unde nu s-a prășit nici măcar un hectar cu sfeclă de zahăr, floarea-soarelui sau porumb. „Intovărășirile „I.C. Frimu", „23 August" și „Horia, Cloșca și Crișan" au terminat însămînțările de la 20 aprilie. Prășitul însă nu l-am început deoarece este prea devreme, nu sînt prea multe buruieni (?!?)". Așadar, după părerea acestui tehnician agronom prășitul trebuie executat abia atunci cînd buruienile au năpădit cu totul plantele și le-a consumat o mare cantitate din hrana destinată lor. Probabil că asemenea atitudini se manifestă și la alți agronomi. Se cere din partea secției agricole raionale să ia măsuri pentru combaterea acestor păreri.

Sînt și altfel de cazuri, ca, de exemplu, cel oferit de comuna Ghinești, unde, de asemenea, prășitul este mult rămas în urmă. In repetate rînduri tehnicianul agronom s-a adresat președinților întovărășirilor „Victoria Socialismului" și „8 Martie" (E. Mihai și, respectiv, Nica Nicolae,) îndemnîndu-i să înceapă prașila. In loc să găsească sprijinul necesar, aceștia au amînat de la o zi la alta începerea lucrărilor de întreținere, vreme în care buruienile au crescut în voie. Se cere din partea conducerilor întovărășirilor agricole să colaboreze mai strîns cu tehnicienii agronomi care au menirea de a acorda asistența tehnică cuvenită așa cum de fapt procedează tehnicienii agronomi din comunele Titu, Pitaru, Ungureni, Vînătorii Mari, care de altfel sînt fruntașe la întreținerea culturilor.

In raionul Titu, cultura porumbului ocupă o mare suprafață: peste 20.000 de ha, ceea ce dovedește importanța deosebită pe care o are în economia raionului. Porumbul a răsărit de mult timp, iar plantele au acum cîte 2-3 sau chiar 4 frunzulițe. Unele gospodării colective și întovărășiri agricole, printre care cele din Corbii Mari, Titu, Romînești și altele, au și executat prașila întîia. Insă în 14 comune, în majoritate, deci, nici nu s-a început această lucrare. Pe întregul raion s-au prășit doar suprafețe care reprezintă... unu la sută din plan. Fără îndoială că această cifră grăiește de la sine.

Intîrzierea primului prășit atrage după sine o scădere simțitoare a recoltei. Experiența a dovedit că executarea primei prașile mai tîrziu, respectiv atunci cînd planta are 6 frunzulițe, determină o diminuare a producției cu aproximativ 400 kg boabe la ha, față de prașila executată cînd porumbul are 3 frunzulițe. *Prășitul din timp are influențe pozitive și asupra culturilor de toamnă care urmează după porumb. Ținînd seama de toate acestea este necesar ca în aceste zile să se treacă la executarea prașilei I-a, iar la culturile aflate într-un stadiu de dezvoltare mai avansat, să se aplice prașila a II-a. Pentru aceasta tehnicienii agronomi, conducerile unităților socialist-cooperatiste trebuie să acorde toată atenția lucrărilor de întreținere, asigurînd plantelor condiții optime de vegetație. Există toate condițiile ca raionul Titu să fie fruntaș la prășit așa cum a fost și la semănat.*

PETRE CERNEA

Se plantează răsadurile de roșii

In aceste zile, muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Buzău, regiunea Ploești, intensifică plantatul răsadurilor în cîmp. In fotografie: cîteva muncitoare din brigada condusă de tov. Dascălu Dumitru plantînd răsaduri de roșii.

Foto: C. DUMITRU

O nouă și strălucită victorie a științei sovietice în cucerirea cosmosului

Uniunea Sovietică a lansat o navă cosmică în greutate de 4.540 kg.

Știința și tehnica sovietică au înregistrat o nouă și strălucită victorie pe drumul cuceririi cosmosului de către om. După cum s-a comunicat, la 15 mai 1960, în U.R.S.S. a fost lansată o navă cosmică pe orbită de satelit al pămîntului. Nava cosmică a fost plasată, în conformitate cu calculele făcute, pe o orbită apropiată de orbita circulară la o altitudine de aproximativ 320 de km de la suprafața pămîntului, după care s-a desprins de ultima treaptă a rachetei purtătoare. Greutatea navei satelit, fără ultima treaptă a rachetei purtătoare, este de 4.540 de kg. Pe bordul ei este instalată o cabină ermetică purtînd o încărcătură echivalentă cu greutatea unui om și tot echipamentul necesar unui viitor zbor al omului, precum și diferite aparate a căror greutate, împreună cu sursele de alimentare, este de 1.477 kg. In cabină, după cum a declarat cunoscutul savant sovietic, prof. Vladimir Dobronravov, s-au creat condițiile unei locuințe obișnuite.

Care este scopul acestei noi experiențe? Acela de a încerca și verifica un sistem de navă satelit care asigură zborul în deplină securitate și ghidarea acestuia, întoarcerea pe Pămînt și condițiile necesare omului în zbor. Prin această lucrare s-au pus bazele unei munci complexe de realizare a unor nave cosmice sigure care sînt menite să asigure zborul omului în cosmos în deplină securitate. Comunicatul agenției Tass, care informează despre noua și strălucita victorie a Uniunii Sovietice, precizează că după ce vor fi obținute datele necesare de pe bordul navei-satelit va fi înfăptuită desprinderea de la aceasta a cabinei ermetice, în greutate de aproximativ 2,5 tone. In cazul de față nu se prevede întoarcerea pe Pămînt a cabinei ermetice; după verificarea siguranței de funcționare și după desprinderea de nava-satelit, cabina, ca și nava-satelit însăși, în baza unei comenzi de pe Pămînt, vor începe să coboare și își vor înceta existența o dată cu intrarea în păturile dense ale atmosferei.

Pe bordul navei-satelit se află instalate aparatele necesare pentru efectuarea experiențelor stabilite și aparate pentru transmiterea pe Pămînt a datelor obținute. Prelucrarea datelor obținute pînă acum de pe nava-satelit a arătat că aparatura instalată pe bordul ei funcționează normal. Stațiile de pe Pămînt fac observații regulate asupra navei-satelit.

Lansarea navei cosmice sovietice încununează activitatea de pînă acum a savanților și tehnicienilor sovietici în domeniul cercetării spațiului cosmic. Oricine își poate da seama că numai o țară în care știința și tehnica au luat o dezvoltare uriașă poate obține asemenea izbînzi. Noua realizare a Uniunii Sovietice este încă o strălucită dovadă a superiorității sistemului socialist, a minunatelor condiții pe care acest sistem le creează omului pentru a-și făuri cele mai înaripate visuri.

Știrea cu privire la noul triumf al U.R.S.S. a dat naștere unui puternic entuziasm și interes în toate țările lumii. Ziarele, posturile de radio și televiziune din toată lumea publică vești despre mersul navei cosmice și declarații și comentarii ale savanților și oamenilor politici în care aceștia își exprimă admirația față de remarcabila realizare a U.R.S.S. Rușii continuă să fie pe primul loc în întrecerea în domeniul rachetelor, a declarat în legătură cu acest eveniment L. J. Carter, secretarul Societății interplanetare britanice. Sînt din nou uimit, a subliniat omul de știință englez, că ei au plasat pe orbită un aparat foarte mare. „Această realizare remarcabilă a Uniunii Sovietice — a spus între altele M. Clark, profesor la Universitatea din Canberra (Australia) — stîrnește admirația tuturor oamenilor de pe globul pămîntesc. Savantul japonez Takeo Hatanaka a relevat în declarația sa însemnătatea științifică a lansării navei cosmice sovietice, subliniind că greutatea navei este de 2-3 ori mai mare decît a sateliților, lansați pînă acum.

Comentatorii și corespondenții de presă ai diferitelor agenții și ziare scot în același timp în evidență faptul că prin lansarea unei nave-satelit de asemenea proporții Uniunea Sovietică a dovedit încă odată forța sa uriașă. Agenția France Presse, de pildă, subliniază că lansarea unui satelit cu o greutate de peste 4,5 tone, „în afara însemnătății științifice pe care o prezintă este o dovadă concretă a puterii Uniunii Sovietice".

In țara noastră prima știre despre noua izbîndă a științei și tehnicii sovietice a fost transmisă de posturile noastre de radio duminică dimineața și ea a stîrnit un puternic entuziasm în rîndurile oamenilor muncii de la orașe și sate. In cursul zilelor de duminică și luni, știrile transmise de posturile de radio despre zborul navei-satelit erau așteptate cu foarte multă nerăbdare. Poporul nostru se bucură din toată inima de noul succes obținut de oamenii sovietici pe calea cuceririi cosmosului și-i felicită cu căldură urîndu-le noi și noi succese pe această cale.

Prin lansarea navei-satelit-cosmice, Uniunea Sovietică a arătat încă odată că își îndreaptă eforturile spre studierea Cosmosului în scopuri pașnice. Calitatea superioară a rachetelor sovietice, noul succes obținut prin lansarea navei cosmice, arată că nu mai este departe ziua cînd oamenii sovietici vor putea efectua zboruri pe alte planete ale sistemului solar. Se înfăptuiește astfel în zilele noastre, sub ochii noștri, încă unul din visurile de veacuri ale omenirii. Iar înfăptuitorii lui sînt constructorii comunismului.

In întîmpinarea celui de-al III-lea Congres al P. M. R.

Fapta și gîndul cel mai bun

Băncile de sub copacul bătrîn din fața sediului gospodăriei sînt toate ocupate de colectiviști. Cei mai tineri, dînd respectul cuvenit vîrstnicilor, stau roată, în picioare, în jurul lor. E o seară călduță de mai. Foșnesc din cînd în cînd frunzele copacului, și graiul acesta al lor se deslușește atît de bine în răstimpul cît oamenii tac, de parcă ar fi o melodie lină, înceată, de piculină. Mai este încă timp pînă la căderea nopții, așa că discuțiile pot fi prelungite. Ce vorbesc oamenii aceștia cu fețele înăsprite de vînturile primăverii? De toate, fără a avea o „ordine de zi". Și nici nu este nevoie de aceasta într-o asemenea împrejurare. Avînd un musafir printre ei, oamenii se întrec a da cît mai multe explicații despre gospodăria și satul lor.

— Avem și în acest an semănături de toată frumusețea, intră în vorbă Tudor Proaspătu, un om negricios la chip și cu niște ochi sclipitori ca două diamante. Ehei, săracele tractoare, ce minuni fac ele!... Desfundă pămîntul pînă în mărunțaie.

— Așa cum făceai dumneata pe vremuri, nene Tudore? se aude glasul unui tînăr, apoi un hohot de rîs cuprinde întreaga adunare.

— Ba, pe dracu, răspunde omul rîzînd și el cu poftă, gîndindu-se poate la toamnele, primăverile și verile de altădată cînd se chinuia cu două fițe de cai să răstoarne brazde pe petecul de pămînt; cînd lua seama că pămîntul se punea ca și omul în proptă; cînd ducea acasă rod sărac.

Ion D. Ion, unul dintre colectiviștii mai vîrstnici, dădu o replică:

— Păi, nu pentru asta, ca să le muncim cu tractoare și să scoatem recolte bogate le-am confiscat noi pămînturile moșierilor?

Colectivistul Ion Ghiță Blăgoi a clipit de cîteva ori, ca și cum ar fi înlăturat o perdea nevăzută de pe ochi;

— Of, a început el, că mulți pămînt mai stăpîneau pe nedrept cioncanii ăia, aici la noi: peste 3500 de hectare, în timp ce țăranii din trei sate cîte avea atunci comuna Baba Ana nu dețineau nici pe jumătate cît ei.

Bătrînul Ion D. Ion a prins a zîmbi cu înțeles. Știe el ce știe, ca unul care, muncitor de fabrică în tinerețe, le vorbise consătenilor săi cînd venea prin Baba Ana de vremea cînd și fabricanții și moșierii vor trebui să-și ia tălpășița, de vremea aceasta cînd omul muncii este pus în drepturile sale și-și făurește viața după vrerea lui. Zîmbea, dar n-a apucat să spună ceva, căci Ion Ghiță Blăgoi i-a luat-o înainte:

— Dacă nu era partidul nu mai puteam noi țăranii necăjiți să mai împărțim pămînturile astea pe care abia le cuprinzi cu privirea.

Toți erau numai ochi și urechi nu pentru că nu aveau cunoștință de acest adevăr, dar felul cum Ion Ghiță Blăgoi a apăsat pe cuvinte, trezea alte și alte gînduri în mintea oamenilor.

— Numai că ne-au luat-o alții înainte, s-a auzit un alt glas.

— De ce, mă rog, ne-au luat-o? a zis Gheorghe I. Iacob, „leatul" lui Ion D. Ion. Gospodărie colectivă milionară au cei la care te gîndești, gospodărie milionară avem și noi. Turmă de oi, cireadă de vaci, cîrd de porci și păsări au ei, asemenea avem și noi, ba poate mai mult. Noi am primit anul trecut, bunăoară, numai grîu și porumb aproape 7 kg și cîte 20 de lei pentru fiecare zi muncă, ca să nu mai vorbim de legume și zarzavaturi, vin, țuică, brînză. Cred că nu ne-au luat-o mulți înainte. Dar satul nostru mai seamănă el cu ce a fost pe vremuri?

Benone I. Sora, Petre N. Constantin și Ion Mihai Drăgoi, ca și cum ar fi

RADU SANDU

(Continuare în pag. 4-a)

Intr-o zi cît în două

La secția Ciulnița, gospodăria agricolă de stat Dragalina are o crescătorie de porci. Proporțiile unei crescătorii sînt date în primul rînd de către numărul de animale matcă. La Ciulnița, gospodăria are numai scroafe peste 500. Se înțelege că la efectivul acesta de scroafe secția înțarcă mii de purcei anual. Mii de porci sînt îngrășați și livrați organelor comerciale de stat. Anul trecut gospodăria a livrat peste plan 36.000 de kg de carne și a economisit 280.000 de unități nutritive.

Indici înalți se obțin și în acest an. La cei peste 800 de porci în greutate de peste 30 de kg. crescuți pentru prăsilă, sporul mediu zilnic a fost de 484 de grame. Cu peste 125 de grame mai mult decît sporul mediu zilnic planificat. Un spor care poate fi numit excepțional de bun a obținut, în primele luni ale anului, îngrășătoria: **950 de grame zilnic pe cap de animal față de 480 de grame cît prevedea planul. Aceasta înseamnă că la G.A.S. Dragalina porcii din îngrășătorie ajung la greutatea de livrare într-o perioadă de aproape două ori mai scurtă decît cea planificată.**

Acest simplu fapt are o mare importanță economică. Prin îngrășarea rapidă se reduce aportul amortismentului și salariului la formarea prețului de cost al kg de carne. In același timp cîștigul muncitorilor crește datorită faptului că pe lîngă salariul tarifar fix ei sînt plătiți și în raport cu producția obținută. Totodată îngrășarea rapidă și livrarea porcilor înainte de termen mărește viteza de circulație a mijloacelor bănești care, de asemenea, influențează pozitiv activitatea financiară a gospodăriei.

Paralel cu obținerea de sporuri zilnice mari la creșterea în greutate, îngrijitorii de porci de la G.A.S. Dragalina realizează și consumuri reduse de furaje. Astfel, la îngrășătorie ei au obținut kilogramul de spor în greutate cu 4,3 u.n. în loc de 5,4 u.n. cît era planificat. La tineretul porcin sub 30 de kg consumul de furaje pentru un kg de spor creștere în greutate a fost de numai 3,8 u.n. Planul prevedea un consum de 5 u.n.

In fruntea îngrijitorilor se situează Nichifor Ion, Vacnoveanu Andrei, Hrițcan Alexandru și Buda Stan care obțin sporuri zilnice mari și au dat în acest an de la loturile pe care le îngrijesc pînă la 1.500 de kg de carne peste plan. Acești muncitori obțin de regulă și consumurile de unități nutritive cele mai reduse.

— Porcii care mănîncă mult, consumă puțin — zice tov. Hrițcan.

Acest evident joc de cuvinte nu exprimă de loc o contradicție, cum s-ar părea la prima vedere, ci un adevăr. Porcii îngrijiți de Hrițcan și de ceilalți muncitori care au fost numiți mai înainte mănîncă zilnic mai mult decît porcii din loturile altor îngrijitori. Ei cresc din această pricină foarte repede, iar la kilogramul de spor revine un consum mai mic de u.n.

La G.A.S. Dragalina fiecare îngrijitor de porci lucrează în condiții egale: are în lot numai animale de valoare zootehnică ridicată și primește — în cantitățile și sortimentele necesare — furajele ce-i sînt de trebuință. De ce atunci rezultatele sînt diferite? Explicația e simplă. Hrițcan și ceilalți fruntași pregătesc mai bine hrana și o administrează la timp. In plus de aceasta ei acordă mai multă atenție și curățeniei grajdurilor.

— De aceea porcii mei mănîncă cu poftă și se îngrașă repede ca un om aflat în bună dispoziție și fără griji — glumește Hrițcan.

Rezultatele obținute de G.A.S. Dragalina la creșterea porcilor arată că unitatea este fruntașă și în această ramură de producție. Dacă conducerea secției Ciulnița și îndeosebi cea a crescătoriei se va strădui ca, împreună cu grupa sindicală, să aducă toți îngrijitorii la nivelul fruntașilor, G.A.S. Dragalina va depăși în acest an planul de livrare a cărnii cu multe zeci de tone.

In curînd vor fi terminate și date în folosință trei îngrășătorii și două maternități. Deci crescătoria se va mări și vor trebui angajați muncitori noi. Grupei sindicale îi revine sarcina de a se ocupa, laolaltă cu conducerea administrativă, de calificarea acestor îngrijitori pentru ca ei să obțină încă de la început indici superiori.

Pentru a feri de inundații sute de hectare

Pe șantierul de hidroameliorații de la confluența Neajlovului cu Argeșul, în aceste zile pot fi văzuți zeci și zeci de țărani muncitori care muncesc cu sîrg la construirea unui dig ce va feri pe viitor de inundații sute de hectare mănoase.

In cinstea Congresului partidului membrii întovărășirii agricole „Unirea" din Mironești au organizat de curînd o zi record spre a grăbi în acest fel lucrările. Aflînd despre inițiativa întovărășirilor din Mironești, membrii întovărășirii agricole din Crețești au hotărît să le urmeze pilda.

Intrecerea s-a desfășurat cu avînt nestăvilit. Tineri și vîrstnici, îndrumați de inginerul Nicolae Bărcun de la O.R.I.F. s-au străduit să sape și să transporte cît mai mult pămînt cu căruțele. Demn de subliniat e că în această zi record numeroși țărani întovărășiți vîrstnici nu s-au lăsat mai prejos decît tinerii, ci au realizat același cubaj ca și ei. Printre aceștia au fost întovărășiții Tudor Stoica, Vlad Nicolae, Mihai T. Chiriță și alții din Mironești. Dintre membrii întovărășirii din Crețești s-au evidențiat în mod cu totul deosebit Nicolae Drăgănescu, Nicolae Popa, Petre Drăgănescu, Gh. Dragomir și Lungu Enache.

Ştefan Hengan şi elevul său

Sîntem la sectorul taurin al gospodăriei agricole de stat Ozun din Regiunea Autonomă Maghiară. Cadranul ceasului ne arată orele 17. La grajdul vacilor pentru selecţie îl întîlnim pe îngrijitorul-mulgător Ştefan Hengan. E tînăr Hengan. Să tot aibă 30 de ani. Din fire e aşezat. Rar ai să-l vezi oţărît. In ziua aceasta însă, nu era tocmai în „apele" lui. Umbla prin grajd de la o iesle la alta, mai ieşea afară şi atunci cînd da cu ochii de cîte unul îl întreba:

— No, da' nu l-ai văzut cumva pe Imre „al meu"?

— Nu baci Hengan.

— Bată-l să-l bată norocul de copchil. Da' unde sfranţu o mărs toma acu cînd îi vremea rînduitului pentru mulsul de sară? Toţi ăilalţi mulgători îs gata pentru spălatul ugerelor la vaci, numai Imre „al meu" nu.

— Mă Imre... Imreee...

— Da' nu-l mai striga atîta, baci Ştefan, că-i dus să pregătească silozul pentru mîne dimineaţă. Nu-ş ce zicea că vrea să facă...

— Acolo-i? No bine. Nu l-oi mai striga.

Şi Hengan se întoarse în grajd, schiţă un zîmbet de mulţumire şi îşi zise ca pentru sine: „S-o pus pe treabă Imre al meu...".

★

De ce-l căuta Hengan pe Imre am aflat la biroul organizaţiei de partid.

— La propunerea comuniştilor, fruntaşii şi-au luat angajamentul să-i ajute pe cei rămaşi în urmă ca să ajungă la nivelul lor — mi-a spus un membru al biroului. Hengan s-a angajat să-l ajute pe Emeric Tamaş, adică pe Imre, cum îl zice el.

— Tamaş îi ficior săritor, harnic, ca oricare de sama lui, numa că mai trebuie povăţuit din cînd în cînd cu cîte o vorbă bună cum să lucre mai bine. Io mă angajez, aci în faţa partidului, să-l ajut pe Tamaş, să ajungă şi el în rînd cu ăi dintîi. D-aia, rog conducerea gospodăriei să-l dea pe Tamaş să lucre în grajdul meu, pe aceeaşi linie cu mine...

. . . .

— Ai vint, măi Imre? îl întrebă Hengan cu glas domol, fără supărare pe tînărul Tamaş.

— Ie, baci Hengan.

— No hai pregăteşte şi tu apă căldută şi treci să speli ugerele că minteni îi la trei sferturi la şase şi trebuie să începi mulsul. Da', ai de grijă să faci şi măsajul ugerului. Apoi să-l ştergi cu un ştergar curat, pui şi ceva furaj în iesle ca să aibă vacile ce roade cît le mulgi că aşa slobod mai bine laptele. Nu uita să te speli şi tu pe mîini.

Utemistul Emeric Tamaş, un tînăr oacheş, să tot aibă 20 de ani, căruia abia a început să-i dea firul mustăţii, îl ascultă cu luare aminte pe povăţuitorul său, comunistul Ştefan Hengan. Nu-i iese nici măcar o iotă din vorbă. A pregătit vacile pentru mulsul de seară întocmai aşa după cum l-a povăţuit Hengan. Mulsul a durat cam o oră. Şi la fiecare muls, Tamaş constată că în scurtul timp de cînd lucrează pe aceeaşi linie de grajd cu Hengan, cele 13 vaci pe care le are în primire sînt mai darnice la slobozirea laptelui. Ele îs mai arătoase, mai ferchezuite, îngrijite după regulile zooveterinare.

— Cît au slobozit în sara asta, măi Imre?

— Cu două găleţi mai mult, baci Hengan.

— Bun îi. No, acuma le-om da concentratele. Vezi numa să nu le dai mai mult or mai puţin decît scrie în „programa" aia. Apoi să le dăm la adăpat...

Sfaturile lui Hengan au fost şi de astă dată ascultate de Tamaş. Vacile au fost „servite" aşa după cum scrie la „programă". Primul a fost în acea seară Tamaş şi la îngrijire.

Tîrziu, cînd puţini oameni mai pot fi văzuţi în ograda gospodăriei, comunistul Hengan şi utemistul Tamaş ieşeau de la locurile de muncă. Se îndreptau spre casele lor.

— Sara bună, mă ficiorule, şi pe mîne dimineaţă. Ai de grijă şi adu mîne cartea aia care ţ-am dat-o s-o citeşti. Şi să vii mai de dimineaţă că mîne, duminică, vreau să gătăm mai degrabă să putem mere împreună la film.

— Bine baci Hengan, sara bună.

★

Doi muncitori din sectorul zootehnic. Un comunist, Ştefan Hengan şi un utemist, Emeric Tamaş. Şi unuia şi altuia îi e dragă munca. Primul e fruntaş printre fruntaşi, al doilea ajutat de primul va fi şi el în scurtă vreme trecut în rîndurile fruntaşilor...

Angajamentul comuniştilor de la G.A.S. Ozun, ca în unitatea lor toţi codaşii să ajungă la nivelul fruntaşilor, se înfăptuieşte zi de zi. Aşa întîmpină comuniştii de aci cel de-al III-lea Congres al Partidului.

GH. BACIU

La o bibliotecă sătească

Ca pretutindeni, bibliotecile săteşti de pe lîngă căminele culturale din raionul Teleajen au căpătat o mare popularitate. Creşte tot mai mult numărul cititorilor, tineri şi vîrstnici dornici să-şi îmbogăţească cunoştinţele cu ajutorul cărţilor.

De curînd treburile mă purtară prin comuna Ariceşti-Zeletin, raionul Teleajen. La biblioteca căminului cultural, bibliotecara Elena Dănescu abia mai prididea de a răspunde la întrebările unor cititori, tineri şi vîrstnici veniţi să ridice cărţi noi. Unii cereau romanele „Cuscrii" şi „Bărăgan" alţii „Pe Donul liniştit", „Secerişul" sau lucrări agrotehnice.

Printre cititorii mai activi şi care erau prezenţi la bibliotecă putem aminti pe Constantin Vlad, Ion I. Dănescu, Maria V. Diţu, Traian Scoruş şi Constantin Florea.

Din cele peste 2.000 volume ce se găsesc în bibliotecă în primul trimestru al acestui an au fost citite peste 727 volume de către 262 de cititori.

Tot în această comună ţăranii muncitori tineri şi vîrstnici, şi în special tinerele ţărănci, iau parte la o bogată şi variată activitate artistică. Corul şi echipa de dansuri a căminului cultural au fost şi sînt mult apreciate de spectatorii din comună cît şi din comunele raionului prin programele frumoase pe care le-au prezentat în diverse ocazii.

VASILE C. ENESCU
corespondent

Răspundem la întrebările cititorilor

LINA ALEXANDRU SONIA, din comuna Viforeni, raionul Buhuşi, întreabă dacă prin recăsătorire se pierde dreptul la pensie de urmaş.

RASPUNS: Soţia sau soţul supravieţuitor beneficiază de pensie de urmaş pînă la o nouă căsătorie. Pensia de urmaş se poate recăpăta cînd, indiferent de motiv, noua căsătorie încetează.

VASILE GHEORGHIESCU din comuna Novaci, raionul Novaci, are în grădină 8 nuci, pe care doreşte să-i taie. El a auzit că nu are voie. Întreabă dacă poate să-i taie deoarece aceştia s-au uscat şi nu-i mai aduc venituri.

RASPUNS: Tăierea nucilor se poate face numai cu autorizarea organelor agricole ale sfaturilor populare raionale şi ale oraşelor de subordonare regională. Deci dvs. dacă doriţi să tăiaţi nucii din grădină trebuie să vă adresaţi secţiei agricole a sfatului popular raional Novaci.

Greutăţi învinse

Un vînt aspru, spulbera bezmetic cîmpia Bărăganului stricînd farmecul zilelor senine şi călduţe de primăvară. Ca să ne ferim de gheaţa lui, am intrat la adăpost, într-unul din grajduri. Ne-a întîmpinat comunistul Eftimie Manolescu, responsabilul fermei de vaci, care ne-a poftit, dacă tot am venit, să-i vedem sectorul de muncă.

Pe nesimţite s-a închegat vorbă trainică.

— La noi în Bucu, colectiva s-a înfiinţat încă din 1952, dar sectorului zootehnic nu i s-a dat atenţia cuvenită. Am avut ceva porci şi oi. Dar puţine capete. De ce? Se găseau mulţi care dădeau cu gura toată ziua că animalele ar consuma mai mult decît ar produce. Abia în 1958 gospodăria şi-a cumpărat primele 33 de juninci, cîteva scroafe pentru prăsilă şi 800 de pui. Dar şi acum s-au ivit alte greutăţi. Unii colectivişti nu vroiau să vină să lucreze la vaci şi la porci, ziceau ei c-o să le spună lumea că-s „văcari" şi „porcari". Nu ştiu cine o mai fi născocit şi tărăşenia asta, da' nouă ne-a făcut numai greutăţi. Fiindcă cei mai buni oameni de muncă nu au vrut să lucreze la ferme a trebuit să ne mulţumim şi cu bătrînii. Dar ei nu puteau să facă faţă: le era greu la muls, şi cîte altele.

Abia din anul trecut am făcut cu adevărat ordine aici, ne-am organizat cum trebuie munca. Principala noastră grijă este acum să mărim numărul de capete. In februarie am cumpărat 42 de vaci. Cu tineretul nostru, pe care îl selecţionăm cu toată grija, vom ajunge ca la sfîrşitul anului să avem 100 de vaci fătătoare. Pentru vaci mai construim două grajduri. Şi turma de oi am mărit-o. Acum avem 620 de oi mame, iar pînă la sfîrşitul anului vom ajunge la 900. Tot la sfîrşitul anului vom avea 90 de scroafe de prăsilă. Şi la păsări va creşte numărul de capete. Cît priveşte construcţiile, vom mai construi un saivan, o maternitate pentru scroafe şi coteţe pentru păsări.

Cam astea sînt planurile noastre şi fiindcă am pornit tîrziu la drum trebuie să facem totul ca să cîştigăm întîrzierea. Şi putem să o facem.

I-am dat dreptate tovarăşului Manolescu. Intîrzierea cu care colectiviştii s-au hotărît să dezvolte sectorul zootehnic s-a resimţit. Dacă nu atît în valoarea zilei-muncă — căci aceasta a ajuns, datorită recoltelor bune, la 31 lei în anul 1959 — în volumul mai mare de lucrări pe care trebuie să îl facă acum.

Ii pun totuşi o întrebare:

— Ce spun acum colectiviştii care înainte nu aveau prea mare încredere în foloasele zootehniei?

Responsabilul fermei de vaci ne răspunde rîzînd:

— Acum mulţi voiesc să lucreze la fermele de animale. Ii primim pe cei care au dragoste pentru meseria asta, care se vor strădui să-i înveţe toate tainele.

In tot timpul cît am vorbit, pe laviţe sau ciuciţi, au mai fost de faţă vreo cîţiva colectivişti. Au ascultat în tăcere, aprobînd spusele brigadierului cu mişcări din cap, ba au şi rîs de anume întîmplări pe care ei le ştiau mult mai pe larg şi care aveau pentru ei sensuri mai bogate.

Acum, cînd acesta mi-a răspuns şi la întrebare, unul din colectivişti, după ce a tuşit de cîteva ori a intrat în vorbă:

— Tovarăşul Manolescu v-a spus aşa cum a fost. Astăzi rîdem de neştiinţa noastră, a multora de atunci. Ce să-i faci. Noi n-am prea fost crescători de animale cu faimă. Erau unii prin sat care aveau cîte 3 vaci dar aşa fel le hrăneau şi îngrijeau că le scoIau primăvara cu pîrghia să le ducă la islaz. Şi aşa se întîmpla cam în fiecare primăvară, în trecut. Acum ne dăm seama că creşterea vitelor e o sursă de bogăţie. In fiecare an învăţăm cîte ceva. Unde nu ştim, ne mai sfătuim cu tovarăşii cercetători de la I.C.Z. Slobozia. Aşa da, tot să creşti vite. Acum am început şi noi să citim broşuri despre întreţinerea şi creşterea viţeilor şi altele. Tovarăşul Manolescu ne-a arătat o carte în care scria cum se facem păşunatul sistematic cu păstorul electric. Cine ştie poate o să facem şi noi. In cîţiva ani vom avea multe lucruri bune de făcut.

In cămăruţa mulgătorilor, lîngă căldura unei sobiţe de tuci, am aflat, pe scurt, un crîmpei din munca pentru dezvoltarea acestei gospodării colective din raionul Slobozia. Cine ar mai încerca astăzi să susţină că creşterea animalelor nu este o ocupaţie rentabilă, folositoare? Nimeni. Acest adevăr este acum stăpîn şi aici. Şi datorită lui colectiviştii se gîndesc mai departe, la ce vor face în viitor.

LUCIAN CURSARU

IN LABORATORUL DE FITOTEHNIE

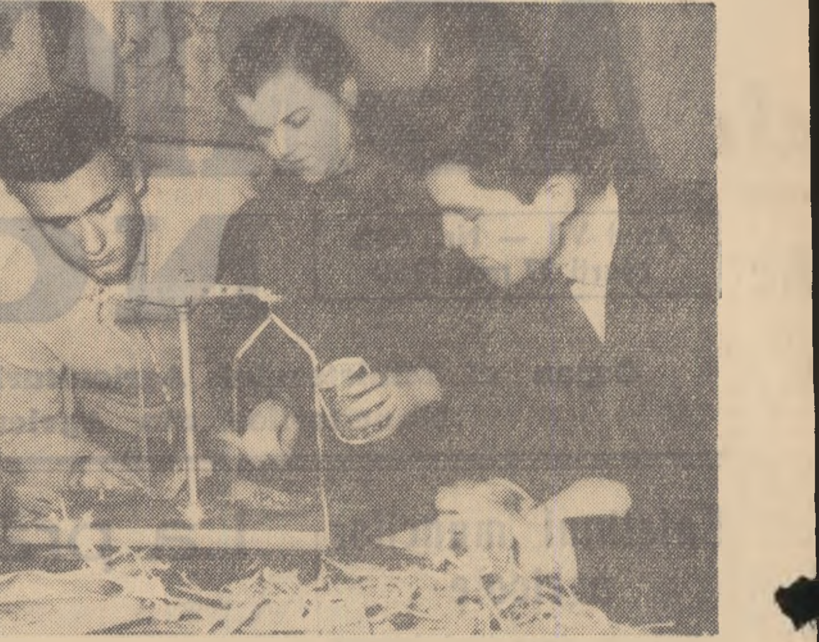

Studiul în colectiv, după orele de curs, constituie un ajutor substanţial pentru studenţii Institutului agronomic din Iaşi în vederea însuşirii temeinice a cunoştinţelor de care vor avea nevoie în meseria de inginer agronom. In fotografie: studenţii Iorgus Cutinas, Tamora Balţi şi Teodora Iacob din anul al 4-lea, studiind în laboratorul de fitotehnie.

Din activitatea tinerilor cercetători agronomi

La 5 mai s-au încheiat lucrările sesiunii cercurilor ştiinţifice studenţeşti de la Institutul agronomic „Nicolae Bălcescu" din Bucureşti.

Sesiunea a subliniat încă odată ce însemnătate are verificarea cunoştinţelor „în focul practicii". Aceasta s-a dovedit utilă atît pentru tinerii agronomi, cît şi pentru unităţile agricole socialiste pe care unii le-au sprijinit efectiv. De un real folos în munca de teren s-a dovedit a fi activitatea legată de producţie, desfăşurată în cercurile ştiinţifice studenţeşti. Majoritatea studenţilor agronomi au luat în studiu probleme de o deosebită însemnătate practică şi teoretică. Printre temele urmărite merită să fie relevată cercetarea privind rezistenţa boabelor de porumb la şiştăvire. Comunicarea care a dezvoltat acest subiect, distinsă cu premiul I, a fost îndrumată ştiinţific de prof. N. Giosan şi susţinută de tînărul cercetător N. Săulescu. Tot aşa de bine primită a fost lucrarea efectuată la cercul de fitotehnie de studentul Gheorghe Pandele, sub conducerea profesorului Nicolae Zamfirescu. Lucrarea a contribuit la stabilirea metodelor de obţinere a producţiilor record de porumb. S-a ajuns, pe parcele experimentale, prin adaptarea metodelor din R. P. Chineză, la recolte de 23.600 kg. ştiuleţi la hectar.

Producţii la fel de mobilizatoare au fost obţinute la sfecla de zahăr de către studenţii Lim Ion Min şi Vlad George. Masa de rădăcini obţinute într-o variantă cultivată pe un agrofond special a cîntărit nu mai puţin de 97.400 kg. la ha.

Cercul de fitotehnie a obţinut la ferma experimentală Băneasa, rezultate interesante în legătură cu îngrăşarea şi densitatea porumbului dublu hibrid; lucrarea a fost elaborată sub îndrumarea prof. N. Săulescu, de studentul N. Litvinenco. Merită menţionat şi studiul privind clocirea porumbului, studiu condus de asistentul St. Urtilă şi efectuat de studenţii Gh. Mureşan şi Vl. Rădulescu.

Intr-o lucrare îndrumată de lectorul Gh. Bîlteanu şi alcătuită de studentul Ion Stan, au fost prezentate rezultatele privind culturile comparative cu soluri de ciumiză, în condiţii de irigare şi neirigare.

Se cuvine să subliniem că unele din temele cercului de fitotehnie, care a prezentat la sesiune nu mai puţin de 10 comunicări, cerc condus cu multă competenţă de lectorul Vlad Ionescu-Şişeşti, au fost executate direct la diferite unităţi agricole socialiste. In aceste lucrări s-au luat în cercetare probleme de mare însemnătate practică cum este, de exemplu: stabilirea celui mai potrivit soi sau hibrid de porumb pentru siloz (de către studenţii Ignat Alexandru şi Ion Ştefan), densitatea optimă a florii-soarelui cultivată în vederea însilozării (de către studenţii Marin Ştefan, Diaconescu Constantin şi Marin Cornelia) etc.

Şi în cadrul acestor cercetări au fost obţinute producţii record şi anume: 72.500 kg. masă verde de porumb la Combinatul agro-alimentar „30 Decembrie" şi 100.800 kg. la ha. floarea-soarelui pentru siloz la G. A. S. Roşia.

Rezultatele obţinute de către studenţi sînt o dovadă a orientării tematicii cercurilor ştiinţifice de la Facultatea de agricultură spre problemele principale ridicate de producţie.

D. B.

★ ★
★

Pentru realizările dobîndite în producţie în anul 1959 mecanizatorii de la S.M.T. Ciacova, regiunea Timişoara, au primit steagul roşu, de staţiune evidenţiată.

In fotografie: un aspect din această staţiune fruntaşă în care se vede grija gospodărească pentru înfrumuseţarea centrului.

Foto
L. CURSARU

★
★ ★

S-a făcut NEPOTUL MARE

Pufăind mînios dintr-o ţigară cu foaie de jurnal, Lisandru Toma îşi urmărea cu privirea femeia care robotea sprintenă prin casă. N-avea nici un chef de treabă şi n-ar fi ieşit dacă n-ar fi auzit boii răgind şi nu şi-ar fi adus aminte că nu i-a adăpat. Rînzos om e Lisandru Toma şi încăpăţînarea asta i-a adus multe necazuri. Dar mai ales cu copiii a fost el aspru din cale afară. Petrică, fiu-su, n-a putut îndura mult asprimea tatălui şi şi-a luat zborul. E tractorist la o gospodărie de stat din Bărăgan. Rădiţa însă a dus tot greul gospodăriei, pînă cînd, într-o zi, sînt 5 ani de-atunci, a fugit cu un flăcău şi fugită a fost.

— Nu mai am fată, a zis hotărît, Lisandru Toma, cînd l-au poftit la nuntă şi nici Ilinca nu s-a putut duce. Nunta însă a fost zdravănă. Zestrea Rădiţei s-a redus la cele cîteva scoarţe şi perini pe care i le-a dat maică-sa pe furiş.

Anii au trecut, dar sloiul din inima lui Lisandru Toma nu s-a topit. De cîteva ori s-a întîlnit cu gineri-su, dar cum bărbatul Rădiţei trecea în goana motoretei Lisandru s-a făcut că nu-l vede.

— Să-i dai barem partea ei de pămînt, a îndrăznit într-o zi Ilinca să-şi înfrunte bărbatul.

Lisandru a întors însă către ea ochii lui cenuşii ca de viezure şi şi-a zburlit mustaţa tuşinată scurt. Femeia a tăcut înciudată, dar bărbatul avea chef de vorbă, căci zise aspru:

— Am să-i las să moară de foame şi cînd vor veni, colea în curte, să-şi ceară iertare, am să le spun: „Ei, v-a umplut de miere colectiva? Ce-aţi crezut că acolo umblă cîinii cu colaci în coadă?" Eu tot îţi dam fata după cum ţi-o făgăduisem, dar vorba ne-a fost să vii colea, în bătătura mea, să-ţi dau boii pe mînă şi pămîntul să-l munceşti. Dar el s-a înscris în colectivă cu taică-su. Mai puteam eu să-i dau fata? Nici chip că nu mai puteam. Şi atunci, dumnealui, feciorul Jitarului, o fură. Să-i fie de bine şi s-o ţie sănătos, că eu nu-i dau o zdreanţă, vorbea el înverşunat.

Feciorul Jitarului, însă, adică Niculiţă Jitaru, de cum s-a înscris în gospodăria colectivă din Văleni, a trecut ca purtător de atelaj şi-a muncit cot la cot cu Rădiţa, nevastă-sa, din zori şi pînă în seară. După un an a fost numit şef de echipă, iar după alţi doi, brigadier de cîmp.

— A cui e casa asta? a întrebat într-o zi Lisandru Toma, pe un tinichigiu care potrivea un burlan pe-un perete.

— A brigadierului Niculiţă Jitaru, i-a răspuns omul, văzîndu-şi de treabă.

Lisandru Toma nu ştie dacă în viaţa lui s-a simţit mai umilit şi mai învins ca în ziua aceea. An de an a trăit cu gîndul că într-o zi vor intra pe poartă cei doi, fata şi gineri-su şi n-or mai pleca. Acum însă cînd a văzut casa cea nouă, lucrată din cărămidă arsă, acoperită cu tablă şi cu ferestri în formă de potcoavă, cum nu mai sînt case prin Văleni, o mare sfîrşeală l-a cuprins.

La întovărăşirea din sat Lisandru Toma era să fie ales preşedinte dar el n-a vrut. Muncea descumpănit. Ştia că nevastă-sa se duce pe furiş la Rădiţa, dar n-avea curajul s-o înfrunte.

Uneori o găsea cîntînd, făcînd plăcinte. Atunci înjuga boii, încărca un car cu gunoi şi-şi făcea de lucru pe cîmp, pînă seara tîrziu. Din cuptorul de plăcinte găsea şi el, sub un ştergar cîteva înăbuşite. Le mînca amărît şi se culca ştiind că iar va sta de veghe pînă-n zori.

— Te-aştept de cinci ani, nene Lisandru şi tot nu mai vii. Pe Niculiţă al dumitale l-am trimis la o şcoală viticolă pentru practică. Punem 30 de hectare de vie şi avem nevoie de un om priceput s-o îngrijească. Dacă veneai printre noi te alegeam brigadier viticol, că doar vin ca al dumitale numai la Cotnari am mai băut, i-a spus într-o zi preşedintele gospodăriei. Era tocmai atunci cînd întovărăşiţii voiau să-l aleagă preşedinte.

Intr-o dimineaţă, Lisandru Toma, trecu pe lîngă via cea nouă a colectiviştilor, care se planta atunci.

Un ţînc isteţ veni glonţ la el.

— Nene, e adevărat că mata eşti bunicul meu? vorbi ţîncul privindu-l drept în ochi.

Lisandru Toma a simţit că se îneacă. Cu mîini tremurînde îl ridică în braţe şi-l întrebă cu voce tremurîndă:

— Cum te cheamă măi, mînzule?

— Radu, ca pe mămuţa, dar pe mata?

— Pe mine mă cheamă Lisandru, Lisandru Căpăţînosu, aşa mă cheamă.

— Aşa-i, făcu ţîncu, ciufulindu-i părul cărunt. Ia te uită ce cap mare ai, apoi o strigă pe maică-sa care făcea muşuroaie pe viţele îngropate.

— Mămuţă, uite a venit bunicul meu, tu nu vii să-l vezi?

Răduţa se îndreptă de şale, îşi înfipse sapa într-un muşuroi şi veni către taică-su.

— Sărut mîna tată, ce mai faci?

— Ce să fac? fata tatei, iaca mai stau de vorbă cu nepotul ista al meu. Am auzit că bărbatu-tu a plecat la şcoală.

— E la şcoala viticolă, tată. Ştii... e nevoie de oameni pricepuţi la vie, aşa cum eşti mata.

Lisandru Toma, cu nepotul în braţe, păşi printre muşuroaiele trase peste viţe, uitîndu-se atent, cum lucrau colectiviştii.

— Nea Lisandre, ce zici de altoiul ăsta? Aşa-i că-i foarte bine executat? îl întrebă un bărbat tînăr, unul Vasile Nacu, care se pricepea bine la altoit.

Lisandru Toma cercetă atent altoiul şi nu-i găsi nici un cusur.

— Ce-ar fi să te tragi lîngă noi nea Lisandre? Acum, c-o să avem via asta, aşa de mare, ne-ai fi de mare folos, zise Nacu, îngropînd altoiul.

— Să vedem ce zice nepotu', ocoli răspunsul Lisandru.

— Eu zic să vii şi mata, că n-am cu cine mă juca, zise vesel ţîncul.

— Dacă zici tu, măi Răducule, atunci să ştii că viu, grăi Lisandru, apoi întorcîndu-se către fiică-sa zise:

— Pe băiat îl iau cu mine şi deseară te aşteptăm la masă, am să-i spun Ilincăi să frigă o găină.

I. TERBESCU

-Recenzie-

Amilcar Vasiliu: ASOLAMENTELE RAŢIONALE

— Editura Academiei R. P. R. —

Lucrarea prof. Amilcar Vasiliu, membru corespondent al Academiei R.P.R. despre „Asolamentele raţionale" reprezintă o sinteză la un înalt nivel ştiinţific a tot ce s-a făcut pînă în prezent în problema asolamentelor.

Asolamentul sau împărţirea terenului în sole şi modul cum se orînduiesc plantele în cadrul unui ciclu de cultură pe aceste sole, este unul dintre cele mai importante mijloace agrotehnice pentru sporirea producţiei agricole.

Lucrarea, prima de acest fel la noi în ţară, cuprinde 7 capitole în care se tratează importanţa şi principiile de bază: orînduirea plantelor, asolamentele agricole cu şi fără ierburi perene, asolamentele furajere, asolamentele de protecţie a solului şi asolamentele speciale (legumicole, de pepinieră, de livadă etc.).

Se arată totodată în cifre contribuţia asolamentului la sporirea producţiei agricole, dinamica substanţelor nutritive sub diferite plante, rezultatele obţinute în ţara noastră şi în alte ţări, atît în cîmpurile de experienţă, cît şi în producţie.

In lucrare se trec în revistă ultimele noutăţi din acest domeniu, cum ar fi influenţa pe care o are planta premergătoare asupra plantei succesoare prin secreţii, secătuirea în apă şi substanţe fertilizante, suc celular etc.; împărţirea asolamentului pe verigi de cîte 2—4 plante dintre care cel puţin una amelioratoare de sol; rotaţia pe cupluri de cîte 2 plante bune premergătoare, problema nematozilor în succesiunea plantelor etc.

Pentru orientarea producţiei se prezintă şi se interpretează numeroase exemple de asolamente: lungi, mijlocii şi scurte.

Lucrarea profesorului Amilcar Vasiliu prezintă importanţă deosebită, atît din punct de vedere ştiinţific cît şi din punct de vedere practic, fiind utilă agronomilor, economiştilor şi biologilor.

A. LAZA

Fiecărui membru al comitetului, sarcini concrete

In campania agricolă din primăvara acestui an, staţiunea de maşini şi tractoare Tg. Mureş, Regiunea Autonomă Maghiară, trebuia să execute cu cele 72 de tractoare, constituite în 9 brigăzi, 8.690 de hantri. Organizîndu-şi temeinic munca, mecanizatorii au reuşit ca volumul de lucrări planificate să fie executate la timp şi în cele mai bune condiţii agrotehnice.

In mod deosebit s-au evidenţiat brigăzile a 9-a şi a 2-a, în cadrul cărora tractoarele au fost folosite şi în schimburi de zi prelungite. Ca urmare a folosirii întregii capacităţi de lucru a utilajului, aceste brigăzi şi-au îndeplinit planul campaniei de primăvară încă de la 10 şi, respectiv, 14 aprilie.

La gospodării colective ca cele din Curteni, Chinari, Păingeni şi altele, pregătirea terenului — lucrare de care au răspuns îndeosebi mecanizatorii — s-a făcut la un înalt nivel agrotehnic, aceştia străduindu-se ca la orice recepţie de lucrări să primească din partea celor 19 gospodării colective şi 50 de întovărăşiri deservite calificativul „foarte bine". Şi la semănatul porumbului sau la împrăştiatul îngrăşămintelor chimice s-au executat numai lucrări de bună calitate.

La obţinerea frumoaselor succese obţinute pînă acum, o contribuţie deosebit de importantă au adus-o membrii comitetului sindicatului.

— Noi am repartizat sarcini concrete fiecărui membru al comitetului, mi-a spus tov. Tomasy Mihail, preşedintele comitetului sindicatului şi normator la atelierul mecanic. Am găsit că e bine ca fiecare dintre membrii comitetului să răspundă de cîte o problemă importantă, legată direct de producţie. Eu, de pildă, răspund de problema economiilor.

De la tov. Tomasy am aflat astfel că pînă la 1 aprilie, pe întreaga staţiune se obţinuse o economie de 9.294 kg motorină, iar pînă către sfîrşitul lunii aprilie brigăzile au economisit, alte cantităţi importante, în valoare de zeci de mii de lei. In acest scop, tov. Tomasy a mers din brigadă în brigadă, arătîndu-le personal mecanizatorilor cum anume se pot obţine economii importante de carburanţi şi lubrifianţi (alimentarea directă din cisternă, evitîndu-se folosirea găleţilor, — înlăturarea la maximum a deplasărilor în gol etc.).

Pontatorii brigăzilor au fost totodată îndrumaţi să ţină la zi cîte un grafic din care mecanizatorii să vadă cît au lucrat zilnic şi ce cantităţi de carburanţi au economisit în comparaţie cu normele planificate.

Unele brigăzi şi-au luat angajamente deosebit de importante. Astfel, tractoriştii din brigada a 9-a condusă de tov. Valer Chioreanu, s-au angajat să economisească cîte un kg de motorină la fiecare hantru executat. Brigada a economisit la fiecare hantru cîte 2 kg de motorină. In plus, ea a făcut economii de seamă şi la valvolină şi benzină.

Şi tov. Fogorosy Mihai II, care răspunde în cadrul comitetului sindicatului de problema muncii de masă în producţie, şi-a îndeplinit sarcinile concrete ce i-au revenit din planul de muncă. La cele 9 grupe sindicale ale staţiunii au fost decernate decadal stegulețe de fruntaş pe brigadă mecanizatorilor cu cele mai bune realizări. El a organizat cu regularitate consfătuiri de producţie în cadrul cărora s-a analizat modul cum se îndeplinesc contractele de lucrări, evidenţiindu-se fruntaşi ca: Moldovan Ion din brigada 3-a, Fogorosy Mihai I din brigada 9-a, Nagy Deneş din brigada 8-a etc. (Pînă la data cînd am vizitat staţiunea nu fusese confecţionat însă şi un panou la care să fie afişate fotografiile fruntaşilor aşa cum s-a trasat sarcina şi nici nu fusese întocmit graficul întrecerii între brigăzi).

De asemenea, tov. Cătan Ion care răspunde de munca culturală de masă în cadrul comitetului sindicatului a organizat decadal, editarea foii volante, i-a mobilizat pe numeroşi muncitori să scrie articole la gazeta de perete etc. Dar nici el nu şi-a îndeplinit încă unele sarcini ca de exemplu organizarea de biblioteci volante la toate brigăzile.

Socotim că dacă pe viitor comitetul sindicatului va analiza cu atenţie modul cum se îndeplinesc sarcinile concrete repartizate membrilor săi, staţiunea va putea să îndeplinească şi să depăşească planurile pe campanii cu însemnate procente, să facă economii de carburanţi şi piese de schimb, să reducă substanţial preţul de cost al hantrului de la 103 lei la 100 lei aşa cum colectivul de muncă şi-a luat angajamentul.

AL. RAICU

NOUTAŢI

Făină furajeră complexă pentru hrana animalelor

Creşterea rapidă a şeptelului în gospodăriile agricole colective din raionul Sfîntu-Gheorghe, în spiritul sarcinilor trasate de consfătuirea de la Constanţa, a ridicat în faţa specialiştilor probleme importante, printre care şi asigurarea — pe lîngă nutreţul de bază, porumbul siloz — a unui furaj cu valoare nutritivă mare pe unitatea de greutate şi, în acelaşi timp, ieftin.

Preocupaţi de rezolvarea acestei probleme, un grup de specialişti compus din medicii veterinari Ioan Negrea, Albert Vancsa şi Sabin Ghergariu a alcătuit o reţetă pentru producerea unei făini furajere cu compoziţie complexă, în care intră coji şi seminţe de măceşi, reziduri de la fabrica de marmeladă din localitate, şroturi, tărîţe de grîu, făină de carne şi oase, uruieli de porumb, pleavă de orz şi ovăz, precum şi carbonat de calciu şi alte adaosuri. Noua făină furajeră asigură un conţinut important în unităţi nutritive, albumină digestibilă, săruri minerale de natură organică şi vitamine, şi se obţine la un preţ de 1,65 lei per kg, preţ care este mai mic decît cel al făinii de carne, sînge sau peşte care se foloseşte în creşterea animalelor.

Această făină furajeră complexă a şi început să fie fabricată în staţiunea de ecarisaj de pe lîngă Intreprinderea industrială „11 Iunie" din Sfîntu Gheorghe, unde de circa un an şi jumătate se produce şi făină de carne şi oase, necesară, de asemenea, în creşterea animalelor.

Experimentarea practică a noului furaj complex, realizată pe două loturi de tineret porcin la gospodăria agricolă colectivă din comuna Moacşa, a demonstrat că porumbul boabe poate fi înlocuit cu succes de această făină. Astfel, lotul experimental a realizat un spor de 36 de kg de carne după 30 de zile, faţă de lotul martor (fiecare lot fiind compus din 5 capete purcei) ceea ce reprezintă exact greutatea unui grăsun. Pe lîngă sporul mărit de greutate, s-a realizat şi o economie de 0,35 lei zilnic pe cap de purcel.

In momentul de faţă, noul furaj complex este în curs de experimentare la bovine în gospodăria agricolă colectivă din comuna Valea Crişului.

Succesul obţinut prin experimentarea făinei furajere complexe a făcut ca numai într-o lună de zile staţiunea de ecarisaj să livreze sectorului socialist al agriculturii peste 25.000 de kg din această făină, comenzile în curs fiind cu mult sporite.

In prezent, colectivul care a realizat noua făină furajeră studiază posibilitatea utilizării conţinutului rumenal provenit de la bovinele sănătoase sacrificate în abatoare, combinat cu alte substanţe chimice şi organice, furaj pe cît de ieftin, pe atît de bogat în principii nutritive.

Stînd de vorbă cu dr. Negrea, despre noul produs obţinut, dînsul mi-a spus:

— Cel de-al III-lea Congres al Partidului care va avea loc în curînd dă un nou imbold şi în activitatea specialiştilor din domeniul creşterii animalelor, una din ramurile de bază ale agriculturii noastre. Ne străduim să întîmpinăm şi noi Congresul cu realizări cît mai bogate în activitatea noastră.

GH. SIGHIŞOREANU

Toată atenția lucrărilor de îmbunătățire a pășunilor

Acțiuni importante ce nu trebuie neglijate

Ing. GH. BRUMARU
din Ministerul Agriculturii

Ne aflăm într-un sezon cînd pe pășuni se cer a fi executate o serie întreagă de măsuri deosebit de importante pentru mărirea și îmbunătățirea producției acestora. Rezultatele obținute în ultimii ani, nu numai de către institutele de cercetări, dar și în producție, în numeroase comune, gospodării agricole de stat și colective, dovedesc că prin aplicarea corespunzătoare a lucrărilor de îmbunătățire pe [illegible]uni și prin folosirea rațională a a[illegible]ora producția de masă verde poate fi mărită de 3—5 ori. In comuna Baciu din regiunea Cluj, de pildă, prin curățirea arboretului dăunător de pe pășune și supraînsămînțarea terenului a fost obținut un spor de producție de 7.—11.000 kg masă verde la ha. Pe porțiunile unde au fost aplicate și îngrășăminte chimice sporul de recoltă a ajuns la 22.000 kg masă verde la ha. Producții ridicate de masă verde au fost realizate și în comunele Batîr și Agrișul Mare din regiunea Oradea, Curtici și Periam din regiunea Timișoara, Priboiu și Ciorani din regiunea Ploești și altele.

Ținînd seama de sarcinile trasate prin documentele de partid cu privire la mărirea numărului de animale și sporirea și ieftinirea producției de lapte, carne, lînă etc., este necesar ca în această perioadă organele agricole și de stat să intensifice măsurile menite să ducă la sporirea și îmbunătățirea producției pășunilor naturale. Lucrările trebuie impulsionate îndeosebi [illegible] regiunile Iași, București, Galați, Craiova și altele unde se constată o serioasă rămînere în urmă în această acțiune.

In perioada actuală, atenția trebuie să fie îndreptată îndeosebi asupra organizării pășunatului rațional pe grupe de animale și pe tarlale, prin rotație. Acolo unde există, trebuie folosite în acest scop gardurile electrice. Pășunatul prin rotație asigură regenerarea periodică a ierbii, obținîndu-se numai prin această lucrare o creștere a producției la ha de 25—30 la sută. Asemenea rezultate au fost obținute pe pășunea stațiunii experimentale I.C.A.R. de la Miercurea Ciuc din Regiunea Autonomă Maghiară, unde se folosește gardul electric. Delimitarea tarlalelor în vederea aplicării pășunatului rațional se poate face și cu mijloace simple, ieftine, ca de exemplu, prin trasarea unei brazde, așezarea din loc în loc a unor jaloane, țăruși, sau alte semne vizibile, borne etc. Nu este neapărat nevoie pentru delimitarea pășunii de garduri de sîrmă sau din lemn. După ce iarba a fost consumată pe o tarla (2—4 zile) și animalele au fost trecute pe tarlaua următoare, trebuie să se cosească buruienile și resturile rămase neconsumate și apoi să se împrăștie bălegile rămase pe locurile respective.

Se știe că aplicarea corectă a îngrășămintelor este una din măsurile care au cel mai mare efect în sporirea producției de iarbă la ha. Pentru pășunile naturale, mai ales pentru cele din regiunile de munte și de dealuri, un mijloc foarte eficace și puțin costisitor pentru îngrășarea solului este tîrlitul. Se constată însă că suprafețele care se îngrașă în prezent prin tîrlire sînt foarte reduse, din cauză că ciobanii nu mută tîrlele la timp. Este de datoria comitetelor de gospodărire a fondurilor zoopastorale comunale să-i controleze și să-i oblige pe ciobani să facă acest lucru cel puțin de 2 ori pe săptămînă. In felul acesta **se poate îngrășa în timpul unei veri cel puțin 50 m.p. pe cap de oaie și 300 m.p. pe cap de bovină, obținîndu-se însemnate sporuri de producție.** Prin aplicarea tîrlitului pe pășunea model de la Crinț din regiunea Stalin, bunăoară, s-au obținut producții de peste 20.000 kg. iarbă la ha, față de 6.000 kg pe pajiștea neîngrășată.

In zona păduroasă trebuie intensificate acum lucrările de curățire a vegetației lemnoase fără valoare (cu excepția zonelor de protecție a solului), pentru a reda în cel mai scurt timp pășunatului suprafețele sustrase producției din cauza acoperirii cu tufișuri de ienuper, jneapăn, porumbar, păducel etc. Curățirile trebuie urmate de nivelarea terenului, supraînsămînțări cu ierburi perene și aplicarea de îngrășăminte. Pentru a se obține rezultate cît mai bune în aceste acțiuni, **este necesar ca inginerii și tehnicienii agronomi care lucrează în sectorul bazei furajere să se preocupe îndeaproape de organizarea șantierelor pastorale, controlînd modul cum se execută lucrările și acordînd la vreme asistența tehnică necesară.**

In zona deluroasă, pe pășunile situate pe terenuri în pantă trebuie luate măsuri pentru combaterea eroziunii solului. Printre acestea se numără crearea și menținerea unui covor ierbaceu bine încheiat, aplicarea îngrășămintelor și pășunatului rațional cu o încărcare moderată de animale pe hectar. O lucrare importantă pentru reținerea apei și infiltrarea ei în sol, deci pentru micșorarea scurgerilor la suprafață este efectuarea de brăzduiri sau valuri-terase, paralel cu curbele de nivel, la distanțe de 5—10 m, în funcție de mărimea pantei. Pentru stingerea eroziunilor de adîncime (ogașe, ravene) se recomandă executarea de gărdulețe, plantații de protecție etc. Pe pășunea comunală de la Albești, regiunea Suceava, prin aplicarea supraînsămînțărilor și executarea lucrărilor de combatere a eroziunii (canale de coastă, plantații de protecție etc.), producția de masă verde a putut fi sporită pînă la 17.000 kg la ha față de 2—3.000 kg la ha cît se obțineau înainte de îmbunătățirea pășunii.

In sfîrșit, o măsură care trebuie aplicată în prezent pe toate pășunile naturale este stîrpirea la vreme și ori de cîte ori este nevoie a buruienilor (alior, pelin, pălămidă, scaeți, ciulini, urzici, ferigă etc.).

La lucrările de îmbunătățire a pășunilor o importantă contribuție pot și trebuie s-o aducă tinerii de la sate. Prin participarea lor intensă în această acțiune vor putea fi aplicate pe scară largă măsurile minime de îmbunătățire și folosire rațională a pășunilor, fapt care va duce fără îndoială la sporirea producției de masă verde la hectar, la mărirea și ieftinirea producției animale.

Pe SCURT

● Pentru sporirea producției de masă verde pășunabilă, în regiunea Hunedoara s-au executat pe 681 de ha supraînsămînțări. Sămînța de ierburi perene a fost asigurată de pe cele 100 de ha lot semincer și de cele 4.450 de kg de sămînță recoltată din flora spontană. In acest an s-au însămînțat 184 de ha pășune artificială.

● In comuna Boz, raionul Sebeș, comuna Aurel Vlaicu, raionul Orăștie, și în raionul Hațeg, se execută pe suprafețe mari lucrări de îmbunătățire a pășunilor. Intre altele, în acest an s-au dat în folosință prin desecări 80 de ha de pășune la Boz, 26 de ha în comuna Aurel Vlaicu.

● In vederea menținerii productivității pășunilor și fînețelor și combaterii eroziunii, în regiunea Hunedoara s-au plantat salcîmi pe 264 de ha și pe 144 de ha pomi fructiferi. In fruntea acestor acțiuni se află gospodăriile agricole colective din Daia și Piam din raionul Sebeș, cu 40 și, respectiv, 20 de ha, Obreza din raionul Alba Iulia cu 60 de ha, Almas-Săliște din raionul Ilia cu 25 de ha și Pestișul Mare din raionul Hunedoara.

Pentru o producție mai mare

Incă din luna trecută, țăranii întovărășiți din comuna Ionești, regiunea Pitești, au terminat curățirea islazului comunal în suprafață de 163 de ha. In satele Nejloveni și Ionești s-a defrișat de cioturi și arboret o suprafață de 30 de ha. Intreaga pășune s-a curățat de mărăcini și pietre după care s-a grăpat. Pășunatul se face sistematic, pășunea fiind tarlalizată.

O inițiativă valoroasă

Deoarece suprafețe destul de mari din islazurile multor comune din raionul Curtea de Argeș sînt acoperite în proporție de 70—80 la sută cu esențe lemnoase, dăunătoare pășunatului, secția agricolă a raionului a întreprins o acțiune menită să îmbunătățească și să mărească suprafețele pășunabile. Astfel, s-a înființat un șantier pastoral care își desfășoară activitatea potrivit proiectului întocmit de serviciul raional de bază furajeră. Muncitorii șantierului sînt constituiți în echipe conduse de tinerii Chițu Gheorghe, Badea Vasile și Toader Constantin. Sprijiniți și îndrumați cu atenție de tehnicianul Ionescu Ion, șeful șantierului, harnicii muncitori au reușit să curețe în numai șase săptămîni o suprafață [illegible]20 ha în trupul de pășune a comunei Tutana și 50 ha pășune de pe raza orașului Curtea de Argeș. In afară de lucrările de curățire s-au mai executat și canale de scurgere a apei în exces de pe pășuni și lucrări pentru combaterea eroziunii solului.

In prezent, șantierul execută lucrări de curățire pe trupul de pășune „Coastele Arefului" în suprafață de 400 hectare. De asemenea, pe pășunile alpine se vor executa lucrări de îmbunătățire pe suprafețe mari. Pe cele cu o productivitate scăzută se vor aplica îngrășăminte chimice. Astfel, urmează a fi îngrășate în curînd pășunile alpine Lespezi, Năneasa, Ciocanul, Marginea, Pideanu, Țuica, Vepil de Sus, Vepil de Jos și altele.

Pînă la căderea zăpezii, cînd șantierul pastoral își întrerupe activitatea, este planificat să se execute curățiri pe o suprafață de 500 hectare. Tinerii muncitori ai acestui șantier, s-au angajat să depășească planul cu 25 la sută.

VASILE ISPAȘOIU
corespondent

In regiunea Stalin

Experiența fruntașilor trebuie folosită din plin

Pentru țăranii muncitori din regiunea Stalin creșterea animalelor este una din ramurile agricole cu o veche tradiție. Faima crescătorilor de animale din Țara Bîrsei, Sibiu ori Făgăraș, de pildă, a trecut de mult peste marginile regiunii. Intinsele suprafețe cu pășuni de care dispune regiunea, deprinderea din ce în ce mai bună a oamenilor de a hrăni și îngriji animalele au făcut ca an de an multe din unitățile agricole de stat și cooperatiste de aici să obțină producții sporite de lapte, lînă, carne. Exemplul gospodăriei colective din Bod care a obținut în anul trecut de la aproape 200 de vaci peste 3.000 litri de lapte pe cap de vacă furajată este destul de grăitor în această privință.

Nu încape îndoială că unul din factorii esențiali care stă la baza sporirii producției animale îl constituie asigurarea furajelor și îndeosebi a celor suculente. Dintre acestea, pășunea este desigur unul din cele mai importante. In regiunea Stalin în multe din unitățile agricole de stat și cooperatiste, încă din anii trecuți, s-au luat măsuri pentru sporirea producției de iarbă la ha și pentru pășunarea cît mai rațională a acesteia. Sub acest aspect unele unități au o experiență destul de frumoasă.

Fapte de buni gospodari

Comuna Ghimbav, din raionul Codlea, are o suprafață de peste 190 de hectare de pășune naturală pe malurile Bîrsei. Deoarece această pășune nu dădea o producție de iarbă prea bună, în anul trecut sfatul popular comunal, cu sprijinul organelor agricole raionale, a luat hotărîrea de a se trece la ameliorarea și folosirea ei cît mai rațională. Mobilizînd pe colectiviștii din comună, în primăvara trecută s-a făcut mai întîi curățirea pajiștei de buruieni vătămătoare, mărăcini, mușuroaie etc., iar apoi s-a trecut la îngrășarea acesteia și la tarlalizarea ei. Pe 164 de hectare au fost împrăștiate îngrășăminte azotoase și întreaga suprafață a fost împrejmuită. Pe acest teren au pășunat vitele mari. Pe restul suprafeței, au pășunat oile, organizîndu-se tîrle pentru îngrășare. In incinta împrejmuită suprafața a fost împărțită în tarlale de 8—12 ha fiecare. Prin aplicarea lucrărilor de întreținere și ameliorare a pajiștei, aceasta a produs în anul trecut cîte 15.000—16.000 kg de iarbă la ha, față de numai 7.000—8.000 kg cît producea în trecut. Din cele 164 de ha 80 de hectare au fost date în folosință gospodăriei colective, care în anul trecut, a aplicat pășunatul rațional. Cum a procedat, ne spune tov. Roșca Nicolae, președintele gospodăriei:

— Deoarece pășunea este la circa 7 km de comună, ne arată dînsul, noi am organizat anul trecut acolo tabără de vară pentru cele 80 de vaci cu lapte și pentru tineret. In acest scop, am construit un grajd deschis într-una din părți, pe care l-am acoperit cu țiglă. Adăpători nu a fost nevoie să construim, pentru că avem în apropiere apa Bîrsei. Am construit în schimb casă pentru îngrijitori. Pășunatul a fost organizat pe 7 tarlale, bineînțeles împrejmuite. După ce pășunau 3—4 zile pe o tarla — în funcție de cantitatea de iarbă pe care o conținea aceasta — vitele erau mutate pe alta. Și așa, la 20—25 de zile, fiecărei tarlale îi venea rîndul să fie pășunată din nou. Folosind această metodă de pășunat, vitele au avut tot timpul pășune suficientă și de bună calitate. Pentru gospodărie, organizarea pășunatului rațional a însemnat economie de zile-muncă, deoarece pentru paza și îngrijirea vitelor nu a mai fost nevoie decît de doi oameni față de 4—5 cît se foloseau înainte.

Invățînd din experiența anului trecut, gospodarii din Ghimbav dau și în anul acesta atenție mare pășunilor. Pînă în prezent, ei au făcut curățitul pășunilor de mărăcini și mușuroaie pe întreaga suprafață, au făcut nivelarea terenului și, cu mașinile S.M.T.-ului Hărman au împrăștiat pe pășune îngrășăminte chimice. In anul acesta, colectiviștii au îngrășat pajiștea cu superfosfat și cu azotat de amoniu. In ce privește organizarea pășunatului, gospodăria colectivă din comună care și-a dublat în acest an numărul de vaci cu lapte, va folosi de asemenea pășunatul pe tarlale.

O bună experiență în întreținerea, ameliorarea și folosirea cît mai rațională a pășunilor au de asemenea și gospodăriile de stat și colective din Hălchiu, Hărman, Bod și Prejmer din raionul Codlea, Jimbor, din raionul Rupea, Cristian, raionul Sibiu etc. care în fiecare an execută importante lucrări pe pășune. Colectiviștii din Hărman și Cristian bunăoară, folosesc din plin pentru îngrășarea pășunilor mustul de grajd.

Nu numai calcule, ci și fapte

Intr-o informare a secțiunii agricole a sfatului popular al regiunii Stalin am găsit un calcul foarte interesant. Se spunea acolo că prin aplicarea lucrărilor de întreținere curente pe pășuni și prin îngrășarea acestora cu 300 de kg la ha îngrășăminte azotoase se poate obține de pe fiecare ha cu 5.000—6.000 kg de iarbă mai mult, ceea ce ar reprezenta 1.000—1.200 litri lapte în plus. Prețul de cost al laptelui obținut din sporul de iarbă ar fi, se arăta mai departe, de 0,28—0,33 lei per litru. Pînă aici toate bune! Calculul este desigur destul de mobilizator. Ce au făcut însă organele agricole și de stat pentru ca măsurile preconizate în calculul sus amintit să fie aplicate în regiune, pe scară cît mai largă? Dintr-un început trebuie spus că nu au făcut decît foarte puțin. Cifrele vorbesc despre lucrul acesta. Deocamdată, nici chiar lucrările curente pe pășune nu s-au executat decît în mică măsură. Pînă la 12 mai bunăoară, în întreaga regiune se executaseră pe pășunile comunale lucrări de curățire de buruieni, nivelare și grăpat, pe numai 10.426 de ha din 46.000 ha planificate, iar în cadrul gospodăriilor agricole de stat pe 12.731 de hectare. Dezinteres față de aceste lucrări dovedesc îndeosebi sfaturile populare comunale și organele agricole din raioanele Sighișoara și Tîrnăveni, unde pînă zilele trecute nu fuseseră executate nici un fel de lucrări de curățire a pășunilor, nivelări și grăpări (deși au planificate 4.962 și respectiv 5.270 de ha), precum și cele din raionul Rupea, unde din 6.900 ha, pășuni planificate a se curăța nu s-au realizat decît 680 de ha. Slab se desfășoară de asemenea și acțiunea de îngrășare a pășunilor și de tarlalizare a acestora în scopul folosirii lor cît mai chibzuite. Pînă zilele trecute, în întreaga regiune fuseseră îngrășate numai 8.810 ha, din care 7.082 de ha la Gostat, iar tarlalizarea se făcuse doar pe circa 10.000 de ha, din 57.000 planificate. (În raionul Sibiu se tarlalizaseră abia 240 de ha din planul de 8.000 de ha). In afară de aceasta trebuie arătat că în regiune există în prezent peste 45.000 de ha de pajiști nepășunabile, din care mai bine de 30.000 de ha pot fi redate pășunatului prin lucrări de defrișări, desecări etc. Trebuie spus că nici în această privință nu se duce o muncă pe măsura posibilităților.

★

Nu încape îndoială că în regiunea Stalin sînt posibilități ca pășunile să producă mai multă iarbă și drept urmare producția de lapte, lînă și carne să crească considerabil. Pentru aceasta însă este nevoie ca experiența unităților fruntașe în ceea ce privește întreținerea și ameliorarea pajiștelor să fie extinsă în toate comunele. De aceea, este necesar ca organele agricole de la regiune și raioane și sfaturile populare comunale să ia neîntîrziat măsuri de grăbire a executării lucrărilor pe pășuni, prin mobilizarea a cît mai mulți țărani muncitori în această acțiune. Este nevoie în primul rînd să fie efectuate lucrările curente de curățire a pășunilor pe toate suprafețele și să fie îngrășate cît mai multe pajiști, folosindu-se îngrășăminte chimice, gunoiul și mustul de grajd, ori metoda tîrlitului. De asemenea, pentru redarea unor suprafețe cît mai mari pășunatului să fie intensificate acțiunile de defrișare a arboretului și desecări, iar în scopul unui pășunat cît mai rațional să se facă tarlalizarea pe suprafețe cît mai întinse, organizîndu-se tabere de vară de cît mai multe unități agricole de stat și cooperatiste.

P. VARASTEANU

LA CAPĂTUL RĂBDĂRII

Pînă zilele trecute, comitetul executiv al sfatului popular al comunei Noul Romîn din regiunea Stalin, nu întreprinsese nici un fel de acțiune pentru curățirea pășunei comunale de arborete și mușuroaie.

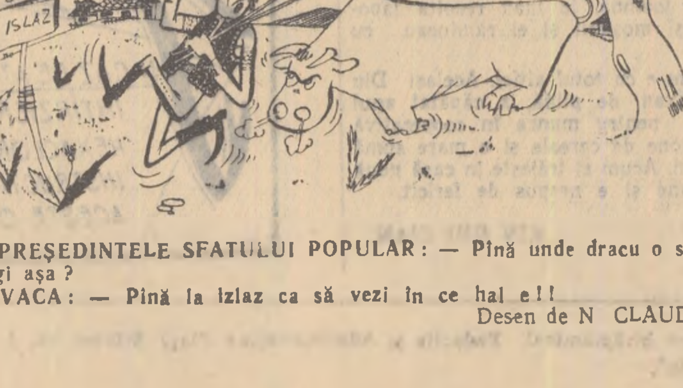

PREȘEDINTELE SFATULUI POPULAR: — Pînă unde dracu o să mă alergi așa?
VACA: — Pînă la izlaz ca să vezi în ce hal e!!

Desen de N CLAUDIU

Colectiviștii din Ortișoara, raionul Timișoara, ridică o nouă construcție zootehnică, o îngrășătorie pentru 400 capete porci, pe care o vedeți și în fotografia de față. Pentru terminarea ei cît mai grabnică, colectiviștii au prestat multe ore de muncă volunatră.

Foto: LUCIAN CURSARU

La centrul mecanic Iași

Se folosește chibzuit spațiul tehnologic și mica mecanizare

De mai bine de 10 ani, mecanizatorii din S.M.T.-urile și gospodăriile de stat ieșene, primesc un sprijin prețios din partea muncitorilor de la Centrul mecanic din Iași. Cele mai grele reparații, pe care unitățile agricole de stat nu au putință să le execute în atelierele proprii, se fac la Centrul mecanic. Tot aici se fabrică o seamă de piese de schimb pentru tractoare și mașini agricole, se recondiționează numeroase ansamble și piese de schimb.

Organizîndu-și bine munca și aplicînd în procesul de producție metode avansate de muncă, colectivul de muncitori de aici a înregistrat în ultimii ani succese de seamă pe linia îndeplinirii planului. Anul trecut, bunăoară, planul producției globale a fost îndeplinit în proporție de 106 la sută, iar cel al producției marfă depășit cu 8 la sută. Planul fabricației de piese de schimb a fost de asemenea, realizat în procent de 100 la sută la tractoare și 120 la sută la mașini agricole, cel de reparații în procent de 104 la sută, iar cel de recondiționări — 144 la sută. Totodată prețul de cost a fost redus cu — 7,1 la sută, economiile urcîndu-se la peste 150.000 lei, față de planul de 69.000 lei.

Dar muncitorii Centrului mecanic din Iași nu s-au oprit aici. Pentru ei, cifrele de plan pe anul 1960, mult sporite față de cele din anul trecut, i-au mobilizat și au constituit un imbold pentru a obține succese și mai de seamă în producție. „Trebuie, tovarăși, să descoperim și să punem în valoare noi rezerve interne — spunea la o consfătuire de producție secretarul organizației de partid, tov. Luca Ștefan, șeful echipei de la turnătorie. Fiecare din noi își dă bine seama că nu am făcut încă totul ce se putea face, că ne stă în putință să depășim cu mult prevederile planului".

Orientîndu-se just, conducerea unității în frunte cu directorul Ion Străteanu și inginerul șef Ion Gheorghiu, au analizat felul în care sînt amplasate în diferite hale mașinile-unelte, luînd măsuri pentru folosirea mai chibzuită a spațiului tehnologic. In acest scop s-a urmărit ca pe aceeași unitate de suprafață să fie instalate mai multe mașini-unelte. In hala strungurilor, de pildă, printr-o nouă amplasare dată mașinilor au putut fi instalate noi strunguri și alte mașini-unelte, printre care o freză, o mașină de găurit etc. In acest fel a fost posibilă lărgirea spațiului halelor de montaj-demontaj din atelierul de reparații, unde acum pot fi introduse în reparare mult mai multe tractoare și motoare decît înainte.

Totodată, printr-o mai bună organizare a muncii s-au creat noi spații tehnologice. Este vorba de o încăpere, folosită înainte vreme ca magazie, care a fost transformată în atelier de vulcanizare — o nouă ramură de activitate a centrului mecanic.

In grija pentru înlăturarea efortului fizic al muncitorilor, cît și pentru o calitate mai bună a lucrului efectuat, aici s-a introdus pe scară largă mica mecanizare. Azi aproape că nu există încăpere în care să nu fie montate poduri și grinzi rulante. Numai în ultima vreme au fost montate noi poduri rulante în hala de montaj, în cea de rodaj pentru tractoare și gresat, noi grinzi rulante la mașina de alezat blocuri-motor etc. Demn de relevat este faptul că podurile rulante au fost proiectate și construite local, C. M. Iași avînd în acest scop autorizație de la metrologie. De asemenea, s-a instalat o macara pivotantă la mașina de rectificat arbori-motor. Tot pe linia introducerii micii mecanizări, la turnătorie a fost montat de curînd un elevator cu ajutorul căruia se face alimentarea cubilonului, s-a instalat o linie decauville de la hala de rodaj pînă la cea de stocaj.

Un prețios sprijin în procesul tehnologic l-au dat inovatorii. Aici s-au înregistrat în ultima vreme peste 50 de inovații, dintre care 8 au fost trimise spre generalizare. Printre cele mai importante amintim: cărucior pentru montat, rodat și transportat punți-spate K.D.; dispozitiv pentru găurit simultan 2 găuri la suportul axului roței; dispozitiv de frezat cu 2 axe; dispozitiv pentru strunjit grătarele de batoze etc. Cei mai activi inovatori sînt mecanicii Gh. Cozaru, Ion Iavorniciuc, Schwartz Avram și alții.

Folosirea chibzuită a spațiului tehnologic, introducerea micii mecanizări și întrecerea socialistă pornită în cinstea celui de al III-lea Congres al partidului în care sînt antrenați majoritatea muncitorilor de aici au permis să se înregistreze succese de seamă în producție. Ultima dare de seamă arată că planul producției globale, cel al producției marfă, al fabricației pieselor de schimb și reparațiilor a fost depășit cu procente de 21—28 la sută. Economiile globale se ridică la circa 150.000 lei peste plan. Un aport deosebit în obținerea acestor indici l-au adus muncitori ca: comuniștii Miron Chirilă, Vasile Ștefanin și Ivan Vasile de la montaj, echipele de ajustaj conduse de Negruș Traian și Voinea Constantin, strungarii Nori Ștefan și Iacomi Vasile, turnătorii Gh. Dăscălescu, Aniței Dtru, cuptorarul Gh. Grosu și mulți alții.

In sfîrșit, trebuie subliniată preocuparea conducerii unității îndreptată spre realizarea unei mai mari încărcături pe mașinile-unelte. In acest scop prin planul întocmit s-au luat măsuri pentru îmbunătățirea indicelui de utilizare a mașinilor cu cel puțin 10 la sută față de anul trecut, printr-o încărcare mai mare a mașinilor și instalațiilor de lucru față de plan, prin transferarea unor mașini care nu au încărcare în alte unități, sau casarea celor necorespunzătoare din punct de vedere economic.

Toate aceste măsuri vor duce la obținerea unor succese de seamă pe linia îndeplinirii și depășirii sarcinilor de plan și a economisirii a tot mai mari sume de bani la cheltuielile de producție.

I. LEȘEANU

La gospodăria agricolă de stat Slimnic

Brigadierii în fruntea luptei pentru economii

Unul din meritele brigadierilor gospodăriei agricole de stat Slimnic — raionul Sibiu — constă în antrenarea muncitorilor de a descoperi și pune în valoare noi rezerve interne de economisire a mijloacelor materiale și bănești. Brigadierii au reușit să determine la fiecare muncitor dorința de a contribui la realizarea de economii. Cele mai interesante propuneri de folosire a rezervelor au pornit chiar de la brigadieri, ei fiind astfel un exemplu pentru toți muncitorii.

In cele ce urmează consider necesar să enumăr cîteva din economiile realizate. Printre brigadierii care au dat anul trecut dovadă de deosebită și continuă inițiativă în valorificarea diverselor rezerve de economii se află și tov. Nicola Vărgatu. El e brigadier de cîmp. Tovarășul Vărgatu a însămînțat cînepă pe marginea parcelelor cultivate cu porumb. Aproape fără nici o cheltuială, el a obținut 250 de kg. de sămînță. Anul acesta, comunistul Mircea Negruț, brigadier viticol, a însămînțat cînepă produsă de Vărgatu în golurile din vii care n-au putut fi înlăturate prin plantare în primăvara aceasta. Cu tulpinele de cînepă ce vor fi produse — de asemenea fără cheltuieli, fiindcă pămîntul din vii tot trebuia lucrat — se va rezolva problema materialului necesar legatului viilor.

Tovarășul Vărgatu și brigada sa au adus și alte economii gospodăriei. Din inițiativa brigadierului s-au confecționat o mie de capre pentru uscat trifoi. Economia se ridică la 4.000 de lei. Caprele au fost confecționate din arboreții care existau pe pășune, fapt ce adaugă economiei de mai sus mii de kg. de masă verde obținută în plus, ca urmare a îmbunătățirii pășunii curățată de arboreți. Muncitorii din brigada lui Vărgatu s-au străduit să reducă la maximum consumul de materiale. In plus de aceasta, ei au recuperat unele materiale folosindu-le a doua oară. Astfel, sîrma folosită la balotatul paielor a fost recuperată în parte și întrebuințată la legarea caprelor despre care am vorbit. In proporție de 70 la sută a fost recuperată sfoara de Manila, ce fusese întrebuințată la recoltatul păioaselor. Cu o parte din sfoara recuperată s-au legat sacii, iar o altă parte s-a folosit pentru confecționarea căpestrelor și a unor înlocuitori de curele pentru vermorele.

Ambele recuperări — de sîrmă și sfoară de Manila — au totalizat o economie de peste 5.000 de lei. De reținut însă și importanța mai largă a recuperării: reducerea consumului unor materiale deosebit de utile economiei noastre.

Tot ce se află în gospodărie și pe terenul ei trebuie să capete o întrebuințare. Aceasta este regula după care se călăuzesc în permanență brigadierii și muncitorii. Negruț Mircea și brigada viticolă au confecționat din arboreții proveniți din defrișarea pășunii peste 10.000 de araci pentru vie. Inlocuind rafia și teiul cu papura care se găsește din belșug pe terenurile mlăștinoase neproductive, brigada lui Negruț a economisit peste 8.000 de lei la legatul viei. Economii însemnate au obținut și brigadierii de cîmp Jung Gheorghe și Cadar Teofil. Primul a însilozat 250 de tone de plante sălbatice de apă, iar celălalt a confecționat 15.000 de picheți pentru marcotajul în verde al viei din arbuștii aflați de-a lungul pîraielor.

Intrucît în gospodărie au existat anul trecut vii cu goluri în curs de plantare, brigadierul Negruț Mircea s-a gîndit să folosească aceste goluri cultivîndu-le cu sfeclă furajeră. Intreținerea sfeclei a fost asigurată prin înseși prașilele efectuate în vii. Intreținerea s-a făcut deci fără cheltuială. Recoltarea s-a făcut prin munca patriotică a brigăzii viticole. S-a obținut așadar un furaj ieftin. Producția de sfeclă a fost de 120 de tone.

S-ar putea enumera multe alte economii obținute de brigadierii, maiștrii și muncitorii de sub conducerea lor. Așa, de pildă, s-ar mai putea vorbi despre folosirea resturilor de material lemnos rămase de la construcții pentru confecționarea de spițe, obezi, butoaie, găleți; despre o inovație pentru mecanizarea funcționării zdrobitoarelor de struguri care a redus costul manoperei cu peste 5.000 de lei, despre folosirea tractoarelor pe cauciucuri în golurile de producție pentru efectuarea de transporturi la terți. Prin ultima măsură s-au realizat peste 62.000 de tone/kilometri peste plan, iar prețul de cost al hantrului a fost redus sub cel planificat cu 22 de lei.

Din exemplele date în acest articol, cît și din analiza a numeroase alte economii de care n-am vorbit, se desprind o serie de concluzii. Iată cîteva din ele. Fondul funciar a fost folosit la maximum: golurile din vii, de pildă, au fost cultivate (aceasta paralel cu munca ce se duce pentru înlăturarea completă a golurilor din vii), consumul de materiale cumpărate a fost redus considerabil. In special prin recuperare și folosire repetată, cît și prin confecționarea unor materiale în gospodărie din rezerve interne. Munca patriotică a muncitorilor și funcționarilor, mărirea timpului de lucru al mașinilor și aplicarea diverselor inovații și raționalizări au constituit și ele importante resurse de economii.

Insfîrșit din analiza luptei duse de brigadieri și muncitori pentru obținerea de economii se desprinde maturitatea lor politică. Colaborarea nu numai dintre brigăzi, ci și dintre sectoare ne îndreptățește să facem această afirmație. Astfel, o brigadă de cîmp cultivă cînepă pentru sectorul viticol, iar acesta sfeclă furajeră pentru crescătorii de animale. Economiile obținute de viticultori prin cultivarea sfeclei contribuie la reducerea prețului de cost nu al produselor viticole, în care sînt direct interesați, ci la scăderea costului de producție al laptelui. Iată așadar, că muncitorii dintr-un sector valorifică rezervele interne fără a ține seama că de munca lor va beneficia un alt sector de producție.

Ce reiese de aici? Că brigadierii și muncitorii de la G.A.S. Slimnic au, — în afară de o bună pregătire profesională — și un ridicat nivel politic. Acesta e rezultatul muncii organizației de partid, al muncii fiecărui comunist în parte și al conducerii gospodăriei.

ALEXA VASILE
inginer șef al G.A.S. Slimnic,
raionul Sibiu

Trecutul, prezentul și viitorul țăranilor germani

NOTE DE DRUM DIN R. D. GERMANĂ

Comuna Jahna, din Republica Democrată Germană, se află în apropierea vestitului oraș Meissen, vechi de peste o mie de ani. Dacă Meissen-ul este renumit prin vechea și prețioasa lui industrie de porțelan, comuna Jahna este cunoscută în întreaga țară datorită...

Dar să o luăm puțin mai de departe, adică din anul 1945, cînd după înfrîngerea fascismului hitlerist de către armata sovietică, muncitorii agricoli de aici au început să-și pună cîteva grave întrebări.

Este adevărat că pămînturile aparțin marilor latifundiari ca Gansange din Jahna de sus și baronul von Bischofshausen din Jahna de jos? Că noi trebuie să muncim cîte 14 ore pe zi, din zori și pînă-n seară pe moșiile acestor boieri? Că noi sîntem plătiți doar cu 22 pfenigi (bani) ora și ei se îmbogățesc din sudoarea noastră?

Și cum la toate aceste întrebări răspunsurile erau „da", concluzia la care au ajuns, îndrumați de partidul comuniștilor, a fost: Noi nu mai vrem să ducem această viață de cîine. Pămîntul trebuie să aparțină celor care îl muncesc.

Această concluzie nu era însă numai a țăranilor muncitori din Jahna, ci a tuturor robilor de pe hectarele ciocoiești, eliberați din jugul hitlerist de către ostașii sovietici.

Sute de mii de țărani muncitori de pe teritoriile actualei Republici Democrate Germane, și-au impus voința lor de a nu mai trudi pe pămînturile boierești. Ei și-au unit eforturile într-o mișcare revendicativă comună. Sub conducerea partidului clasei muncitoare, muncitorii de la orașe i-au ajutat în organizarea acestei acțiuni. Peste 40.000 de țărani și muncitori au făcut parte din comisiile constituite în fiece comună.

Conform decretului asupra reformei agrare, decret dorit, propus și votat de cetățenii întregii țări, aceste comisii, alese de țărani muncitori, au procedat la împărțirea uriașelor terenuri cerealiere, aflate în stăpînirea junkerilor.

Peste 544.079 de țărani au primit pămînt, începînd o nouă viață.

NU AM FOST SINGURI

Cincizeci și doi de țărani din Jahna, care în 1945 nu aveau decît cîteva fîșii de pămînt și erau nevoiți să lucreze ca salahori prin fabrici ca să-și întrețină familiile și-au primit drepturile hotărîte prin lege. Începutul nu a fost de loc ușor. Lipseau vitele, lipseau uneltele și chiar sămînța.

— Cozile de topor ale junkerilor — spune țăranul Alfred Judefeind — încercau să ne sperie, prezicîndu-ne că, pînă la urmă, îl vom ruga pe ciocoi să-și ia hectarele înapoi și să ne primească argați.

Iată însă că autoritățile au acordat țăranilor muncitori din R. D. Germană un ajutor deosebit de prețios. In 1947 le-a dat un împrumut în valoare de un miliard pentru construirea de locuințe, grajduri și magazii.

Și nu numai atît. Muncitorii din orașe veneau seara ori în zilele lor libere și de sărbători, să ne ajute în mod gratuit. Zidari, dulgheri, tinichigii, electricieni, funcționari, care lucrau la sapă ori cărau gălețile cu var, ne-au dat cea mai emoționantă lecție de ce înseamnă ajutor tovărășesc, ce este socialismul.

In Saxonia, Turingia, Saxe-Anhalt, Brandeburg și Meklemburg 36.533 clădiri au fost ridicate încă din 1948.

— Imi reamintesc — își deapănă firul Richard Ziebe, actualul președinte al cooperativei agricole din Jahna — cînd au sosit primele 1.000 tractoare sovietice. Și-apoi cînd a fost înființat cel dintîi S.M.T. în 1949.

Desigur, folosirea tractorului pe petice de ogor nu poate da rezultate. Nevoia de a se uni în muncă devenea tot mai evidentă. pentru cei din Jahna. In 1950—1951 au luat ființă 22 cete-întovărășiri agricole. Rezultatul a fost atît de bun, încît pînă la constituirea unei cooperative agricole stabile mai erau doar cîțiva pași.

DUPĂ OPT ANI

In anul 1952, un număr de 62 țărani muncitori din Jahna au spart haturile cu tractoarele, unindu-și pămînturile în tarlale mari.

— Am început cu 254 hectare — continuă Richard Ziebe. Azi, după opt ani de la înființare, cooperativa noastră agricolă posedă 852 hectare, adică mai mult de 94 la sută din terenul arabil al întregii comuni. Numărul membrilor s-a ridicat la 259. In Jahna au rămas doar 3 țărani individuali. Dar și ei sînt pe cale să vină alături de noi.

In ultimii patru ani, veniturile cooperativei agricole de producție din Jahna au crescut de la 952.000 mărci la 1.871.000 mărci, fondul de bază actual fiind de 4.800.000 mărci.

Impărțirea veniturilor o facem pe baza zilelor-muncă. Pentru ferma de vaci, de exemplu, o zi-muncă este egală cu 100 litri lapte produs, conținînd 3,5 la sută materii grase. Opt ore de muncă la o presă de paie se socotește cu 1,5 zile-muncă.

Valoarea zilei-muncă depinde de veniturile cooperativei agricole. In 1954, ea a fost de 3,78 mărci. In 1959. s-a ridicat la 10,20 mărci. Anul acesta va atinge probabil 13,50 mărci.

*

Acesta a fost drumul țăranilor muncitori din Jahna. Al lor și al celorlalți ca ei, din tînăra Republică Democrată Germană care construiește socialismul.

ANTON ALEXE

In îndepărtatul Peru...

O telegramă a agențiilor de presă anunța zilele trecute că în localitatea Cerro del Pasco din Peru, țăranii s-au ridicat împotriva unei societăți americane, care voia să le confiște pămînturile. Poliția militară peruviană a intervenit, făcînd uz de arme. Au fost uciși patru țărani, iar mulți au fost răniți grav.

Peru, republică situată în America de Sud (Latină) pe malul Oceanului Pacific, este un pămînt mai mult muntos, mărginit spre interiorul continentului cu cinci țări: Ecuador, Columbia, Brazilia, Bolivia, Chili. Străbătut de munții Anzi, Peru se bucură de o climă temperată. In ciuda terenului în majoritate stîncos, este o țară înzestrată cu uriașe bogății naturale, lucru care a atras și atrage mereu pofta cotropitorilor de tot soiul de peste hotare.

Cînd spaniolii au cotropit pămîntul țării (care pe atunci se numea Tahuantinsuyo — adică: stăpîni peste cele patru zări), au găsit o civilizație milenară. Oameni de știință, sociologi și istorici au fost uimiți de arta străvechiului neam al incașilor. Această civilizație se vede și azi în monumentalele palate străvechi (acum în ruină) în originalitatea culturii plantelor în terase, pe povîrnișuri prevăzute cu apeducte, în șoselele pietruite ce treceau peste munți, în orașele cu clădiri de piatră bine amenajate, în dezvoltarea la care ajunseseră meșteșugurile, agricultura, știința.

Năvălitorii spanioli i-au alungat pe băștinași de pe la vetrele lor, trimițîndu-i, cu forța armelor, să sape în minele de argint și de aur. Sub conducerea conchistadorului Pizarro, cuceritorul Perului, s-a ridicat o nouă capitală Ciudad de los Royes. Orașul... regilor, care avea să devină Lima, capitala de azi. Din „orașul regilor" era expediat aur, argint, podoabe, bogății peste bogății regilor Spaniei și curtenilor lor.

După o luptă de peste trei veacuri, peruvienii i-au alungat pe colonialiștii spanioli în 1821. Și acum însă, după aproape 150 de ani, viața poporului muncitor din Peru e la fel de grea. Locul aristocraților spanioli, în ce privește exploatarea, a fost preluat de creolii bogați — neamul rezultat din căsniciile între europeni și indieni.

Vechii locuitori ai Perului, indienii (rămășițele incașe) sînt împrăștiați pe povîrnișurile muntoase și pe platourile întinse, situate la înălțimi de peste 4.000 metri. Urmași ai unui neam mare, aceștia trăiesc în condiții nespus de grele, din pricina exploatării, a birurilor, a înapoierii în care sînt ținuți. Majoritatea sînt neștiutori de carte. Peste 85 la sută din țărani nu posedă nici un fel de pămînt. Ei sînt nevoiți să arendeze petece de pămînt în condiții de jug moșieresc, ori să lucreze ca argați. Se cultivă cafea, trestie de zahăr, grîu, bumbac, orez, cartofi, tutun. Pentru țăranul sărac, un dar al naturii este lama. Ea îi dă carne, lapte, lînă și îi transportă micul avut cu spinarea ei rezistentă.

Peru, care are o suprafață de peste un milion și un sfert de Km pătrați, are o populație de numai 8.000.000 locuitori. Rezultatul muncii poporului peruvian trece în mare măsură în buzunarele exploatatorilor localnici și ale trusturilor americane. Cum înainte vreme veneau spaniolii de peste mări și țări cu corăbiile, vin acum cu avioanele quadrimotoare yancheii și trimit bogății peste bogății în S.U.A.

Fapta petrecută la Cerro del Pasco, unde țăranii au fost împușcați, arată limpede acest lucru. Insă opunerea țăranilor la confiscare arată totodată și creșterea conștiinței politice a oamenilor muncii peruvieni conduși de Partidul Comunist, care din 1948 se află în ilegalitate.

GHEORGHE BICAZ

Țărănimea franceză în greu impas

Situația țăranilor cu gospodării mici și mijlocii din Franța este deosebit de grea. O bună parte din marii latifundiari și-au arendat moșiile societăților de exploatare agricolă. Alții folosesc împrumuturile băncilor cu care își împart veniturile. Gospodăriile mici ca și cele mijlocii lipsite de inventar au fost însă nevoite să se împrumute pe termene scurte și cu dobînzi mari.

Există în Franța și o așa numită Casă de Credit Agricol. Acolo împrumuturile se fac pe sprinceană, cu intervenții și protecții politice. Cifrele arată că de la sfîrșitul anului 1958 și pînă la 1 ianuarie 1960, împrumuturile contractate de agricultori au crescut de la 839 miliarde la 994 miliarde.

In Adunarea Națională, la presiunea Partidului Comunist Francez, au fost depuse cîteva proiecte de legi menite să ușureze greutățile țărănimii muncitoare. Dar guvernul francez intenționează să treacă prin camera deputaților și alte legi menite să favorizeze pe marii moșieri, în paguba țărănimii muncitoare.

De pildă, articolul 4 din proiectul guvernamental dă dreptul guvernului „de a fixa, prin decret, suprafața minimă de exploatare agricolă pe care o va socoti normală pentru o utilizare rațională a capitalurilor și a tehnicii moderne".

In art. 5 al aceluiași proiect, se prevede că „ajutorul financiar al statului, sub formă de împrumut și subvenții, va fi acordat numai exploatărilor (agricole) care ating sau depășesc suprafața minimă".

Adică acest ajutor, acești bani luați din munca și sudoarea micilor contribuabili nu vor ajuta la ridicarea și întărirea agriculturii franceze și în primul rînd a țăranilor, ci vor merge direct în buzunarele moșierilor și în casele de fier ale societăților anonime care exploatează zeci de mii de hectare.

Ce vor face țăranii muncitori, cu gospodării mici și mijlocii în număr de aproape 800.000? Se-ntîmplă și în Franța, același fenomen din S.U.A. și din alte țări capitaliste. Gospodăriile țăranilor muncitori, micile lor terenuri arabile sînt acaparate de către marii latifundiari și de către diversele trusturi agricole.

Impotriva acestui fenomen luptă cu hotărîre Partidul Comunist Francez care mobilizează întreaga clasă muncitoare, țărănimea muncitoare, întregul popor muncitor din Franța. Nu încape îndoială că lupta Partidului Comunist Francez va fi încununată de succes. Comuniștii nu vor îngădui ca 800.000 de familii de țărani muncitori din Franța să ia drumul șomajului și al pribegiei în căutare de lucru.

Fapta și gîndul cel mai bun

(Urmare din pag. 1)

fost vorbiți, au sărit să dea răspunsul, dar omul care pusese aceste întrebări a vorbit tot el:

— Nu mai seamănă, iar peste cîțiva ani — poate 10—12 ani — o să fie ca un orășel. De pe acum numeri aproape 100 de case noi, din cărămidă și drișcuite; are lumină electrică...

Peste drum de sediul gospodăriei colective se înalță o clădire mare. E Casa de cultură a gospodăriei. Alături de ea este amenajat dispensarul medical, unde slujesc două doctorițe tinere: Liliana Cosma și Corina Engler. Oamenii vorbesc cu mîndrie despre munca acestora, mai ales cînd se gîndesc cît de greu era în trecut fără doctori și fără doctorii la sate. Acum în locul descîntecelor băbești au la îndemînă leacuri adevărate. Țărăncile din Baba Ana nasc acum la casa de nașteri, îngrijite ca și pruncii lor de doctorițe plătite de stat.

— Odată pe săptămînă ori de două ori, numai ce auzi bizîind pe deasupra satului un avion. Cînd el ajunge în dreptul clădirii dispensarului, ploștii lasă un pachet cu medicamente. Auzi dumneata, avion sanitar la Baba Ana!... povestește Gheorghe I. Iacob.

Și povestea se prelungește pînă cînd becurile electrice se aprind în casele colectiviștilor și pe ulițele satului. Se văd de pe acum semnele „orășelului" de mîine, despre care vorbise Gheorghe I. Iacob. Dar nu numai de lumina electrică este vorba. In fiecare casă de colectivist ai să găsești difuzor ori aparat de radio. iar în multe case chiar și mobilă scumpă și aragaze, peste 250 de bucăți.

— Vezi tovarășe, colectiviștii noștri au căpătat în același timp și deprinderi noi și gusturi noi de oameni civilizați. Vor să aibă un lucru bun, dar și frumos, spune bătrînul Ion D. Ion. S-a născut în ei dorința să afle multe. Acasă au radio, la Casa de cultură televizor și bibliotecă.

Intr-adevăr cine merge la Baba Ana are ocazie să vadă cum țăranii neștiutori de altă dată citesc acum și caută televizorul de parcă s-ar fi născut cu el. Cît despre radio acesta a devenit pentru ei un lucru vechi. Dar odraslele lor? Cei de vîrstă școlară au în comună școală de 7 ani, unde predau lecții 12 cadre didactice. Școala nu mai este ca pe vremea fabricanților și moșierilor — iarna fără căldură, fără mobilier și material didactic. Altădată, singurul învățător din comună preda lecții la toate clasele; copiii veneau în număr mic la școală, căci nu aveau îmbrăcăminte și încălțăminte mai ales pe timpul iernii. Mai populată decît școala era atunci circiuma, unde oamenii căutau alinare necazurilor. Conducătorii statului burghezo-moșieresc nu aveau interesul ca țăranii din Baba Ana ca și cei din toată țara să ducă o viață omenească, să știe carte și ce este acela doctor și doctorii, lumină electrică, bibliotecă, televizor, cinematograf.

Cîtă deosebire între ce a fost ca 15 ani în urmă și ce este acum la Baba Ana! Tineretul care a absolvit 7 clase este acum încadrat în echipa artistică, muncește în gospodărie în toate sectoarele. Tînăra Elena Iancu este contabila gospodăriei, Nicolae Gavrilă este ajutor contabil, Constantin Sora — casier, Ion Mihai Drăgoi — șef de echipă într-o brigadă de cîmp. Din rîndurile tinerilor din Baba Ana au ieșit acum ingineri ca Sora Stelian, Stanciu Anghel, Dumitru I. Ilie, ori ofițeri ca Sora V. Mihai și Neagu V. Ștefan.

Pe cînd discutam despre toate acestea cu cei adunați sub copacul bătrîn, de pe fereastra Casei de cultură din Baba Ana se revărsau glasurile armonioase ale fetelor și flăcăilor din echipa artistică, care pregăteau un nou program.

— Cinstim cel de al III-lea Congres nu numai cu hărnicia pe ogoare, ci și cu un frumos festival artistic; fapta și gîndul cel mai bun dăruim noi partidului, mulțumindu-i cu recunoștință pentru viața luminoasă pe care ne-a ajutat să ne-o făurim și pe care o vom înfrumuseța tot mai mult pe drumul pe care ne călăuzește partidul nostru, spunea tov. Cristache Burlacu secretarul organizației de bază P.M.R. din gospodărie.

*

Pe băncile așezate lîngă copacul bătrîn din curtea gospodăriei colective nu a mai rămas nimeni. E noapte, și oamenii sînt acum la casele lor.

Ecoul discuțiilor de pînă adineauri mai stăruie parcă în văzduh: „Tot ce am realizat pînă acum și ce vom realiza încă, datorăm partidului".

Așa vorbesc colectiviștii din comuna Baba Ana, raionul Mizil.

In țara mătăsurilor

Există o țesătură care deși are o vechime de cîteva mii de ani, nu s-a demodat. E vorba de mătase. Țări clasice care produc mătăsuri, se consideră China și Japonia. Dar „țară a mătăsurilor" este și Asia Centrală. Femeile din Uzbekistan preferă hainele de mătase, halatele de sărbătoare ale bărbaților sînt făcute toate din mătase, locuințele sînt împodobite cu covoare... de mătase.

Circulă chiar o legendă interesantă. Cu sute de ani în urmă doi călugări italieni au venit pe jos pînă în Asia. Au ajuns pînă la Samarkand — orașul pe care locuitorii săi îl denumiseră „fața pămîntului". Aici pelerinii au fost uimiți de bogăția și coloritul viu al vestmintelor de mătase și i-au rugat pe conducătorii Samarkandului să le dea și lor viermi de mătase. Dar cei din Samarkand, vrînd să păstreze secretul fabricării mătăsurilor i-au refuzat. Totuși pelerinii au reușit să transporte în țara lor seminte de viermi de mătase ascunzîndu-le în toiagele lor. Așa s-a născut în Italia mătasea.

Astăzi în Samarkand, există o stațiune de selecționare producătoare de mătase. Colaboratorii de la această stațiune au obținut un nou soi de viermi de mătase: gogoșile albe. Sămînța acestor viermi de mătase este trimisă în cutii, în toată lumea.

Viermii de mătase sînt cultivați în incubatoare speciale la fabricile de seminte. Această producție vie este distribuită de către statul nostru, gratuit, tuturor cetățenilor sovietici care vor să crească viermi de mătase. Această producție e primită atît de colhoznici, dar în primul rînd de către colhozuri.

Creșterea viermilor de mătase este foarte rentabilă. Numeroase colhozuri din valea Ferganei obțin venituri de milioane, vînzînd statului gogoși de mătase. Dacă Uzbekistanul este țara mătăsurilor, orașul Marghelansk este în schimb centrul acestei țări. Acest vechi orășel inundat de verdeață este situat în valea Ferganei, care din cele mai vechi timpuri a fost denumită „Mărgăritarul Asiei Centrale".

Inainte de revoluție, gogoșile de mătase se exportau în Franța și Italia. In Rusia țaristă nu existau fabrici de mătase proprii. In prezent, în multe din orașele Republicii Uzbece s-au construit fabrici de mătase. La Marghelansk există cel mai mare combinat pentru prelucrarea și țesutul mătăsii.

Inainte de a vizita acest combinat am avut ocazia să văd, la Kokanda, și cum se țese mătasea cu mijloace mai vechi, rămase din bătrîni.

Aici se află unul dintre cele mai vechi ateliere de țesut mătase din Uzbekistan. Intregul atelier încape într-o căsuță, în care se află cîteva zeci de gherghefe rudimentare de lemn. La aceste gherghefe, aproape o sută de fete țes materiale de mătase de un colorit minunat. E interesant să vezi acest atelier — muzeu, condus de Uktamhon Ruzieva.

— Arta noastră numără o mie de ani, mi-a spus ea. Noi păstrăm arta aceasta ca pe o cucerire națională a poporului uzbek. Mătasea pe care o producem noi este, bineînțeles mai scumpă decît cea de fabrică, dar și covoarele lucrate de mînă sînt mai scumpe decît cele de fabrică și totuși, tocmai cele lucrate de mînă sînt prețuite mult de către cunoscători.

Fără să vreau, cînd am ajuns în secțiile uriașe ale combinatului de mătăsuri din Marghelansk, mi-am amintit de acest atelier.

Acest combinat a fost construit în anul 1928. In anii războiului, s-au mai ridicat aici trei fabrici, o filatură, o fabrică de țesături de mătase și o fabrică de vopsit. Vizitarea secțiilor de la combinatul de mătase mi-a luat toată ziua. În toată industria mondială a mătăsurilor nu există o întreprindere mai bine mecanizată decît combinatul de aici. De altfel, trebuie spus că majoritatea mașinilor complicate, sînt fabricate la uzina de mașini textile din Tașkent.

E suficient să-ți arunci privirea, de pildă, în secția de depănare a mătăsii, unde într-un bazin uriaș, plin cu apă fierbinte, plutesc gogoșile de mătase. Inainte vreme munca aceasta era făcută de oameni. Acuma lucrează mașinile în locul oamenilor: dispozitive speciale care apucă gogoșile, găsesc capătul firului și mii de firicele de mătase foarte subțiri se rostogolesc spre mașina de depănat mătasea.

Mașina de depănat mătasea! Asta e o mașină nouă. De-a lungul a șaptezeci de ani s-au străduit oamenii din toate țările producătoare de mătase să automatizeze acest proces al depănării. Au lucrat la asta și inventatorii din Italia, din Japonia, din America, dar fără succes. Această mașină a fost creată de lucrătorii Institutului de cercetări științifice în industria mătăsii din Uzbekistan și în prezent ea este fabricată de uzina pentru utilaj textil din Tașkent.

Peste 20 mil de metri de țesături de mătase sînt produse anual de mașinile combinatului de mătăsuri din Marghelansk. Pînă la sfîrșitul septenalului în U.R.S.S., vor fi produse anual, aproape un milion și jumătate metri țesături de mătase.

V. PRIVALSKI

Dezvoltarea industriei de zahăr în sudul Chinei

In două mari centre ale producției de zahăr din China, în regiunea Autonomă Guansi-cijuan și în provincia Futzian, se lărgesc într-o măsură considerabilă capacitățile de producție ale fabricilor de zahăr. După darea în funcțiune a fabricilor de zahăr, ce se construiesc în prezent în regiunea Autonomă Guansi-cijuan, aici se vor produce zilnic 13.800 tone de zahăr. Pe lîngă aceste fabrici, în satele regiunii s-au creat peste 300 de fabrici mici de zahăr, fiecare dintre acestea putînd prelucra zilnic 15 tone de trestie de zahăr.

Incepînd de anul trecut și pînă în prezent, în provincia Futzian s-au construit și s-au lărgit considerabil 3 fabrici mari de zahăr cu o producție zilnică de 2.000 tone de trestie, 5 întreprinderi care prelucrează pînă la 500 tone de trestie pe zi; de asemenea, s-au construit 85 fabrici mici, semimecanizate.

In regiunea Futzian, reziduurile de trestie de zahăr sînt folosite pentru fabricarea hîrtiei, produselor chimice etc.

Din R. P. D. Coreeană

Livezile de meri din Munhva

Am coborît din tren în gara Sinbukcion. Înaintea mea se deschidea o priveliște nespus de frumoasă: sub cerul senin se întindeau dealuri acoperite cu un minunat covor de livezi de meri, care păreau din depărtare niște plantații de trandafiri în floare.

Livezile acestea aparțin cooperativei agricole din satul Munhva.

BUCURIA LUI DIU THE HVAN

Diu The Hvan e un om în vîrstă Cînd îl auzi vorbind de livezi, citești în ochii lui o bucurie nemărginită.

— Știi, mi-a spus el, pe vremea japonezilor, merii dădeau o recoltă slabă de tot. Acum însă, de cînd sîntem în cooperativă, dobîndim o recoltă de mere înzecită.

Anul trecut, membrii brigăzii lui Diu Cir Hvan, de pildă, au muncit tot timpul cu multă rîvnă, pentru a obține o recoltă de mere cît mai mare. Ei au încorporat în sol o mare cantitate de îngrășăminte locale: deșeuri de pește, cenușă. gunoi de grajd etc. Cînd au înflorit pomii, ei au lăsat pe crengi un număr cît mai mare de flori. S-a dus o luptă susținută împotriva dăunătorilor și a bolilor.

In același fel au început să lucreze și celelalte brigăzi ale cooperativei agricole din satul Munhva.

HARNICIA — TEMEI DE VIAȚA NOUA

Munca bună a schimbat viața țăranilor. Ei capătă pentru zilele-muncă prestate în cooperativă mari cantități de cereale și fructe și sume însemnate de bani, ducînd o viață îndestulată.

— Nici n-aș fi visat, spune bătrînul Diu The Hvan, că eu, fost argat, am să trăiesc într-o lume atît de minunată.

Grea era viața țăranilor din această regiune înainte de instaurarea puterii populare. Oricît ar fi muncit ei, cînd venea toamna, le luau recolta japonezii și moșierii și ei rămîneau cu nimic.

Acum e cu totul altfel. Același Diu The Hvan, de pildă, a căpătat anul trecut pentru munca în cooperativă cinci tone de cereale și o mare sumă de bani. Acum el trăiește în casă nouă cu olane și e nespus de fericit.

KIN GHI CIAN

CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Unele măsuri pentru dezvoltarea activității la oină

Cu prilejul ședinței plenare a Federației de oină, care a avut loc recent la București, s-a subliniat că în ultimul timp numărul echipelor de la sate care practică sportul nostru național a crescut simțitor. Astfel, în prezent avem aproape 700 de echipe care numără 7.770 jucători. Cel mai mare număr de echipe activează în regiunile București, Galați, Ploești, Cluj, Constanța etc.

Acest lucru se datorește și faptului că organele U.C.F.S. din regiunile menționate au acordat o atenție mai mare competițiilor de masă, în care au fost incluse și concursuri de oină. De un frumos succes s-au bucurat întrecerile de oină din cadrul Spartachiadei de vară „Cupei Moldovei", „Cupei regiunilor". „Cupei 23 August".

De asemenea, s-a arătat că s-a îmbunătățit procesul de instruire și antrenament, care a adus după sine la creșterea nivelului tehnic. Jocurile din finala „Cupei regiunilor" și „Cupei 23 August" au oferit partide deosebit de interesante.

Adunarea generală a Federației de oină a scos în relief și o serie de lipsuri care au făcut să nu se poată obține rezultate bune în toate regiunile din țară. De pildă, s-a arătat că unele comisii regionale de oină duc o activitate slabă, cum este cazul la Iași, Hunedoara, și mai ales Timișoara. Din această cauză și numărul echipelor de oină este foarte mic în regiunile respective. Aici există o slabă preocupar pentru organizarea de competiții d oină pe plan local.

Pentru îmbunătățirea activității l oină s-au luat o serie de măsuri car vor duce la dezvoltarea acestei fru moase discipline sportive. In primu rînd, se va urmări ca să se consolidez și să se activeze toate secțiile de oin ale asociațiilor sportive.

Pînă la sfîrșitul anului se va măr numărul de sportivi astfel ca să ating cifra de 15.000. De asemenea, se v mări numărul echipelor pînă la 1.000 Regiunile Iași, Hunedoara, Auton Maghiară și Timișoara vor fi spri ca să desfășoare o activitate ma tensă.

In colaborare cu Ministerul Agricul turii și Ministerul Invățămîntului ș Culturii se vor organiza diferite com petiții de masă dotate cu „Cup G.A.S.", „Cupa S.M.T.", „Cupa sece rișului", „Cupa Tineretului". Apoi s va organiza demonstrații de oină la întîlnirile internaționale și în comunel unde oina este mai slab dezvoltată. S vor organiza, de asemenea, o serie d concursuri de oină în șase.

Desigur că aceste măsuri vor duc la îmbunătățirea și dezvoltarea activi tății la oină. Insă pentru aceasta est necesar ca organele U.G.F.S. să acord o atenție mai mare competițiilor d masă.

M. L.

Din activitatea asociației sportive Recolta — Ministerul Agriculturii

In cinstea celui de-al III-lea Congres al P.M.R., consiliul de conducere al asociației sportive Recolta — Ministerul Agriculturii a inițiat o serie de acțiuni menite să contribuie la dezvoltarea activității sportive de masă.

In primul rînd, trebuie să menționăm că toți membrii asociației vor participa în lunile mai și iunie la întrecerile de fotbal, atletism, tir, volei, tenis de masă, șah și popice. Aceste întreceri se vor desfășura pe grupe sportive.

Grupa sportivă care va totaliz cele mai multe puncte va cîștig „Cupa Congresului". De asemene sportivii clasați pe primele locur vor primi diplome și plachete.

In cursul lunii mai, consiliul d conducere al asociației sportive „Recolta" și-a luat angajamentul d a înființa noi secții de tir, canotaj ș popice. Apoi, un număr de 350 sportivi vor trece normele G.M.A.

Pentru dezvoltarea bazei sportive din Colentina, membrii asociației, vor presta 700 de ore de muncă voluntară.

HORA
CEL MAI BUN APARAT DE RADIO LA BATERIE
3 LUNGIMI DE UNDĂ
practic, ușor de mînuit, eftin!
PRODUS AL UZINELOR Electronica

De vînzare la toate magazinele cooperativelor sătești

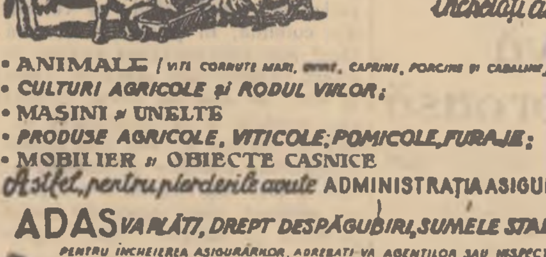

Săteni,

PENTRU A PRIMI DESPĂGUBIRI MAI MARI ÎN CAZ DE DAUNĂ

Încheiați asigurări facultative pentru:

• ANIMALE (vite cornute mari, ovine, caprine, porcine și cabaline)
• CULTURI AGRICOLE și RODUL VIILOR;
• MAȘINI și UNELTE
• PRODUSE AGRICOLE, VITICOLE; POMICOLE, FURAJE;
• MOBILIER și OBIECTE CASNICE

Astfel, pentru pierderile avute ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT

ADAS va plăti, drept despăgubiri, sumele stabilite.

PENTRU ÎNCHEIEREA ASIGURĂRILOR, ADRESAȚI-VĂ AGENȚILOR SAU INSPECTORILOR DE ASIGURARE, BĂNCILOR COOPERATIVE SAU DIRECT INSPECTORATELOR ADAS.

Cultivatori DE IN FUIOR

INSĂMÎNȚAȚI INUL DE FUIOR CÎND SOLUL ARE TEMPERATURA DE circa 7-8°.

ÎN CAZ DE ATAC DE PURECI, CEREȚI FĂRĂ ÎNTÎRZIERE ORGANELOR CONTRACTANT HEXACLORAN ȘI PRĂFUIȚI CULTURA DUP INSTRUCȚIUNILE CE LE VEȚI PRIMI DE LA ACESTE ORGANE.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Sindicatului Muncitorilor din Agricultură și Silvicultură. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1. București, telefon 17.60.10.
Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".